

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
К-По₂ 36/2010**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 15.04.2010. године

Констатује се да су приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић,**
- **Опт.Лазих Милорад, Ђаковић Перица, Вујновић Никола, Марунић Мирко, Коњевић Никола.**
- **Присутни су и браниоци оптужених адв.Ђорђе Дозет, Ђорђе Калањ, и адв. Рајко Јелушић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли нам је успостављена видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Ријечи?

Судија Жупанијског суда у Ријечи Ксенија Зорц: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Судија Жупанијског суда у Ријечи Ксенија Зорц: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете нам се само представити?

Судија Жупанијског суда у Ријечи Ксенија Зорц: Ја сам суткиња Ксенија Зорц са Жупанијског суда у Ријечи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Констатује се да је успостављена видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Ријечи, да се јавља судија Ксенија Зорц.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колегинице да ли је присутан Медунић Мирко оштећени?

Судија Жупанијског суда у Ријечи Ксенија Зорц: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чубрило Милан?

Судија Жупанијског суда у Ријечи Ксенија Зорц: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Присутни су и сведок оштећени Медунић Мирко и сведок Чубрило Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је дошла сведок др Јованка Врачар Вишњић? Јесте.

Присутан је и сведок др Јованка Врачар Вишњић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Судски вештаци да ли су ту? Немамо још информацију.

Судски вештаци др Нада Јанковић и др Александар Јовановић нису присутни, позив уредно примили.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка испита оштећени Медунић Мирко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колегинице да ли сте утврдили идентитет сведока оштећеног?

Судија Жупанијског суда у Ријеци Ксенија Зорц: Утврдили смо идентитет увидом у особну исказницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Сведок оштећени МЕДУНИЋ МИРКО

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете га молим Вас позвати. Добар дан господине Медунићу.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ме добро чујете?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Најпре ћу узети Ваше личне податке, Ваше пуно име и презиме је?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Мирко Медунић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: 1962.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: У Госпићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваше пребивалиште?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Госпић, Село Билај 49.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Полицајац сам касније, у школу сам ишао, прво занимање је било ковинотокар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете овде оптужене Лазих Милорада, Ђаковић Перицу, Вујновић Николу, Марунић Мирка и Кољевић Николу?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству са неким од њих?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте господине Медунићу позвани у својству сведока оштећеног, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, да ли Вам је то јасно?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Јасно, јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас молила да понављате за мном заклетву: заклињем се.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: О свему што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Сведок упозорен, опоменут, заклет па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате зашто сте позвани, Ви сте изразили жељу да будете саслушани путем видеоконференцијске везе, тако да бих вас замолила да нам испричате све шта се то догодило септембра месеца 1991. године, где сте били, у ком својству сте били, да ли сте заробљени, ко вас је заробио, значи испричајте нам све што знате о овом догађају, обзиром да сте ви у неколико наврата били саслушани и то испред Окружног суда у Госпићу, када сте били саслушани значи трећег

месеца 1993. године, па десетог месеца 1996. године, десетог месеца 1993. године и 01.06.2009. године, да ли сте још негде давали исказ за овај догађај?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Па давао сам у Шибенику сам био исто на суду, али сам морао причу испричати сву од почетка до краја, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас замолила да нам испричате све како сте рекли од почетка до краја нећу Вас прекидати, изволите.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Па овако ја сам био као дјелатник полиције у Госпићу, и тад су већ почела та ратна што се каже дејства, то је то, био сам на једном положају Лички Осик и враћајући се са тог положаја кренуо сам кући у своје село да се мало пресвучем и тако, обријем и то. Ја и колега мој смо кренули са његовим аутом и у једној улици на изласку из Госпића наишли смо на неке препреке, ту је био неки контејнер од смећа, неке даске сложене, препреке и тако да нисмо могли проћи са возилом. Кад смо стали са возилом, чуо сам да неко виче стој и излазите, излазите ван из аута, тад сам ја отворио врата, погледао натраг и видио сам једног човјека где ме држи на нишану са пуком, на њему је била капа «титовка» са звездом, рекао сам колеги ово нису наши и колега ми је рекао да испадамо ван из возила и да даље крећемо пешице, ауто да оставимо, но међутим у том тренутку почела је пуцњава са свих страна, ја сам се успио из аута испасти, пасти у неки у канал, колега је одмах погођен, он је остао у возилу, он је касније и преминуо од тих рана и последица, а ја сам успео се извући из тог канала и прескочио сам неку оградицу и побегао у једну кућу, провалио у неку конобу но међутим ту је њих било доста, око двадесетак, они су то опколили и звали су ме да изађем ван из те конобе, да ми неће ништа, да се предам, да ћу ићи код војске у једну војарну ту што је близу и да ћу ићи на размену, да ми неће нико ништа. И тако ја сам се двоумио једно 5 минута нисам знао шта би направио, али ипак онда сам се одлучио предати. Изашао сам ван из те конобе, видео сам одмах они су то опколили, њих двадесетак је изашло, предао сам се, одузели су ми оружје што сам имао пиштољ и пушку, и одмах су ме одвели ту неки официр је изашао одмах ме је на кратко испитао колико има полицајаца у Госпићу, има ли још каквих ратних информација са стране и тако, ја сам му то све испричао, резервног састава полиције колико има и тај официр је рекао да је то довољно и да ме возе, да ме возе у Грачац у затвор.

Е онда ме је један дечко и једна девојка су ме сели у неки «голф», свезали су ме и повезли су ме према Грачацу. Но међутим у том Медаку, Медку, оставила нас је милиција и тако питали су их куда возе, ко је тај човек што га возите, они су рекли да је усташа из Билаја, да је заробљен, да га возе у затвор у Грачац. Но, међутим тај је милицајац рекао немојте ви њега водити у Грачац, дајте ви овде код нас истоварите га ту у том Медку. Ту су ме, ови су једва дочекали, избацили ме ван из аута, ови су се вратили назад, ја сам остао у Медку, ту је била као основана нека станица милиције, у некој бившој биртији, гостионици, и ту су ме испитивали, долазили су, шта ја знам долазило је доста њих испитивати ме и онда су ме затворили. Затворили су ме у једну малу просторијицу, када сам ушао у ту просторијицу била је сва крвава, плафон, зидови, све крваво, онда ме један тамо тај полицајац питао јесам ли познавао Милана Жупана, тај Милан Жупан он је био мој братић он је прво мене заробљен, а не знам пар дана, и он је ту и убијен тај Милан Жупан, а ја сам као рекао да познам га мало из виђења нисам хтео рећи да ми је то братић. Тај ми је полицајац рекао одмах, вели он је овде завршио вели изгледа да ћеш и ти. И тако то је први дан било до, то је било око подне сам ја заробљен, ту сам затворен. Е онда су око пола ноћи, у пола ноћи су почели ти становници који су били на неким стражама и шта ја знам, почели су долазити пијани око поноћи и одмах су хтјели видјети усташу и улазили су, испитивали су. Неки су ме тукли, неки су бранили, тако то је потрајало прву ноћ, углавном испитивање, е онда су сутра долазили међу којима су били тај Лазић Мирослав, ја њега нисам особно познавао, прво познао сам његова два брата а њега нисам он је био најстарији, мислим да је он негдје био радио у Сињу као милицајац или негдје код Сплита доле. Њега нисам ја особно познао али сам чуо кроз разговор тих тамо да се зове Мирослав Лазић и он је глумио као неког инспектора, он ме највише испитивао о свему и свачему да му цртам положаје, да му. Прво упознавање његово је било одмах ме ударио шаком у главу, па сам пао, тако да ми даде до знања да са њим нема шале, да морам са њим разговарати озбиљно и тако.

Е ту је био тај Коњевић Никола звани Шишак, њега сам познавао он је радио у Госпићу, као пиротехничар је био у полицији, милицији, онда Мирко Марунић њега сам познавао јер је радио једно време је радио са мном у фирми «Марко Орешковић», он је радио у једној ковници тамо војној, њега сам знао, а Вујин овај он је рва био је рвач у Госпићу, њега сам исто познавао био је један од бољих рвача. Перица Ђаковић исто је играо ногомет и тако да и њега знадем.

И то је било добро први дан још донекле је било добро, но међутим онда сваки дан што је даље, даље, они су долазили и под утицајем алкохола, тај Никола Коњевић он је једну вече дошао под утицајем алкохола и одмах пивском боцом ми је разбио главу, пукла ми је ова лична кост испод ока. Он је толико био пијан, знам да ми је ставио неки лонац на главу па је тукао штапом неким по том лонцу и млатарали су ме тамо, иживљавали су се читаву ноћ, онесвешћивали, пољевали водом, а тај Мирослав Лазић он је неким ножом око мене шара и шта ја знам морао сам стајати мирно па ми је по лицу ме разрезао ножом, по левој страни лица, па чак кад су ме ови одбранили неки да ме више не масакрирају, онда кад сам у соби онда је тај Мирослав ушао још за меном у ту собу, још ме убо ме ножом у леву бутину. Шта ја знам, било је, још је ту неких људи било не знам ја, свак је хтио испитивати и то је трајало не знам неколика дана ја се и не сећам више, кад сам био више у коми. Тад је једно јутро, су ме стварно су ме тукли до јутра и онда је ушао један човек ујутро, он се звао Клеут Душан, он је имао брата ја мислим да је имао брата рођеног, он је био генерал у Сплиту, тако да је тај Душан Клеут мало су га се и бојали ваљда ради тога генерала и он је њих опсовао као чуо сам кад је дошао да је викао јесте ви људи, јесте ви животиње, што сте направили од овог човјека и тако да су се они сви смирили и онда је тај човјек мени рекао да ме не смије више нико дирати, довео ми помоћ, неку љечницу, Врачар Душанка или не знам како се зове, заборавио сам, тако да ме она ту мало санирала то и нашли су ми превоз, тај и онда сам се ја побојао кад су ми нашли превоз за Удбину за болницу, био је опет тај Никола Коњевић, видио сам да ће он ићи са возилом и Јовица Иванчевић је био возач. Онда сам вани видео кад су ме извели ван, видио сам мог професора Чубрила Мишу где стоји са стране и замолио сам га друже Мишо реко би ли Ви ишли са мном ја сам се бојао да ће ме ови ликвидирати негде на путу, тако да је тај Чубрило ишао са мном до болнице на Удбини и тамо ме је примио др Матић, хирург који је радио код нас у Госпићу и касније су они опет ту исту вече, ти из Медка они су дошли по мене, ваљда је мене требало ликвидирати, они су дошли по мене да ме врате натраг, но међутим др Матић то није дао него је зовнио хитну из Книна, дошла је Хитна из Книна и тако да сам ја доспио за Книн и тамо сам већ регистриран и дошао је Међународни црвени криж и тако да сам остао. То би било све. А даље у Книну је исто било ту стражари, али то не знам да ли требам то причати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада ће Вас заменик тужиоца за ратне злочине први испитати. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте поменули Лазића и Коњевића и описали сте шта су они Вама радили, а поменули сте и ове остале оптужене, али нам нисте сада казали па покушајте да се сетите, шта вам је свако од њих, да ли је нешто према Вама предузимао, значи оптужени.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Да, овај Мирко Марунић он је, добро кад су ме испитивали увјек тај Мирко Марунић ме изводио ван и пар пута ме је везао за неки сто, за ногу од стола и онда кад ја нешто не би знао одговорити, он ме удари неком палицом по леђима, избије ми зрак и тако углавном он је ту био увјек је стајао крај мене ако ја не би знао на њихово питање неки одговор, он је увјек тукао. А што се тиче овога Вујиновића, Вујина, и Перице Ђаковића, а тај Вујина је, ја само и он јако били добри, били смо чак и пријатељи и попили пића не знам колико, он је дошао и кад је дошао мене видети у Медку, он је рекао да је у Београду чуо да сам ја заробљен и тако даље и да сам кренуо у усташе и да је он напошто дошао ради тога бранити, он ме исто мало он и тај Перица Ђаковић, овај ме је зера, мало ме је држао а овај ме је тукао по петама доле, по голим табанима неком палицом немам појма, али то није било нешто страшно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је то трајало?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Па што ја знам, они су код мене били у тој соби, испитивали ме, а можда једно пола сата и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу они само један пут долазили, Ђаковић и Вујновић?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Да. Да, само један пут.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко Вас је ударао од њих двојице?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Ја се не сјећам ја сам лежао на неком кревету, знам да ми један сјео на ноге а овај други да је узео неку палицу и да ме је тукао по табанима, а сад који је био, немам појма.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А тај што је седео, је ли Вас и он тукао или је само седео на ногама?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Не, тај је сједио ми на ногама, тако да не могу измакињати ноге.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите одбрана.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Сведок је започео сведочење са речи да су у то време кад се све ово дешавало започела нека ратна дејства, је ли може нам објаснити шта подразумева под тим ратна дејства?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Па овако у Госпићу ми смо били, већ смо имали полиција је имала своје пунктове и тако даље, ми смо ишли на те пунктове, но међутим 28. поподне почело је гранатирање града Госпића, уствари места Лички Осик, после подне, тако да смо ми ишли одмах на ту прву линију, то је било Стари и Нови Лички Осик, послали нас полицију и онда је касније на ноћ је почело гранатирање града Госпића и тако да је било, тих дана је почело велим вам та минобацачка ватра по Госпићу и по Личком Осик и по Билају и.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сведок може да се изјасни временски, да ли постоји повезаност тог догађаја о коме је данас причао са почетком тог гранатирања, односно борби везано за Стари и Нови Лички Осик, да ли је то исти дан, дан пре, дан после?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Не, не, ја сам био ту на положајима једно три, четири дана и онда кад су нас повукли, када нам је дошла смена, ми смо дошли у Госпић и тад сам ја кренуо у своје село да се мало пресвучем и обријем и то је било, моје заробљавање је било након тога једно три, четири дана, ја мислим 03. или 04.09, 03.09. а ово је почело 28.08, а 29. је Госпић.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се сведок можда сећа дешавања у којима је погину заставник Бачић из госпићке касарне, на раскрсници Стари и Нови Лички Осик, Перушић?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Нисам, чуо сам ту причу, знам, био сам ту, али нисам видео то, ја сам био повучен мало према Перушићу, то је била линија Перушић, Стари Лички Осик, то је линија била дуга једно 4 километра.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли можете временски одредити у односу на тај датум када је погинуо заставник Бачић?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Е сад тај датум не знам, то је морало бити негде 01. и 02. тако нешто, 01. или 02.09.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У односу на погибију заставника Бачића, Ваше заробљавање је било онда следећи дан је ли, ако сам добро разумео?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Па дан или два ја сад не знам ми смо, ја знам да смо спавали у хотелу у Госпићу, у куглани некој и сад који сам ја дан кренуо према Билају не знам, а ту је негде дан, два након тога.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се сећате са ким сте након размене, односно након вашег ослобођења разговарали од службених лица онда Републике Хрватске?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Па када сам доведен са размјене ја сам најпрво доведен доле у полицијску управу Госпић, уствари у затвору је то било, то је иста зграда Госпићка, у Госпићу где је полиција и затвор, а ту је био начелник полиције, био је управник затвора, и тако ту су они мене кратко испитивали и тако све је било.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: С обзиром да ми имамо комплетан спис Окружног суда у Госпићу, односно Жупанијског суда у Госпићу, који садржава одређене документе, да ли познате лице које се зове Миле Угарковић?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Да.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је он са Вама обављао неки службени разговор?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Јесте.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли познајете лице које се зове Жељко Јурић?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Јурковић Жељко?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У потпису је Јурић сад заиста не знам да ли је Јурковић или Јурић.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Па не знам.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Такође радник СУП Госпић или ДБ-а заиста не знам.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Ја у то време не знам, доста је њих доле мене испитивало и онда сам ја након тога, ја сам ту био један дан се задржао у Госпићу, ја сам одмах одвежен за Загреб на лечење, тако да је то било све кратко.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте тим људима којима сте, са којима сте разговарали тих дана говорили исто ово што сте говорили данас?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Да, потпуно исто.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Наиме, то Вас питам због тога што у тим изјавама које сте тад давали не помињете Николу Коњевића?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Не знам ја то.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се сећате када сте први пут поменули Николу Коњевића као особу која Вам је наносила повреде?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Па не знам ја, ја можда сам га споменуо, ми смо њега знали као Шишак, можда сам га спомињао као Шишак, ми смо њега звали Шишак.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не, у садржини тих изјава не помиње се ни Шишак?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Не знам, онда сам га вјероватно споменуо када сам први пут на суду био у Госпићу позван.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је на било који начин неко утицао на Вас да Ви.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Да Вам речем, то кад сам ја дошао са размјене то ништа службено није било, то је само ја сам доведен у те просторије и тако ништа службено, само су ме онако људи питали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Примедбу, не само шта бранилац предочава сведоку, да ли су то службене белешке СУП-а које не могу да се користе у доказном поступку?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сам ја можда нешто предочио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви причате о томе шта постоји тамо и ко га је испитивао у СУП-у и кажете ко је потписао и онда кажете да ли је њима казао, према томе то нису дозвољена питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, одакле Вам онда то?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Па случајно сам вршио увид у спис, веће може да ми ускрати одговор на то питање и готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви питате уствари да ли је он тада први пут споменуо овде опт.Коњевића и када га је први пут споменуо.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Управо то. Е сад следеће питање разлог зашто Коњевића помиње тек на суђењу, односно да ли је неко утицао на њега да га помене на суђењу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли разумете господине Медунићу, пита Вас бранилац због чега нисте од првог момента говорили да је у свему овоме учествовао и овде опт.Коњевић?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Ма ја вам опет кажем, ја кад сам дошао са размјене то није ништа службено било, то је било само ево овако у једној просторији су ме људи који су сједили око мене, чисто је оно прича била како ти је било, што је било, то ништа службено није, ја сам на суд ишао не знам након не знам колико времена, ја сам то на суду рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али тада у првим навратима.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Јер ови су чисто из знатижеље мене питали како је мени било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте спомињали сва лица, је ли тако?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте одговорили на питање због чега опт.Коњевића нисте спомињали као некога ко је учествовао у том да кажем малтретирању?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Па не знам да ли сам га ту споменуо први пут, али иначе споменуо сам га кад је био суд и то, иначе тај Коњевић ми је највише, не знам зашто га нисам одмах споменуо, он је уствари и био најжешћи у тим испитивањима, а знали смо се били смо добри прво рата.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Могу даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, изволите.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Је ли сведок може да нам каже од када је припадник МУП-а?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: 15.01.1991.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте били активни или резервни припадник?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Активни, активни али нисам радио чекао сам, био сам примљен, водио сам се на платном списку, а тек сам укључен за Ускрс, када је било на Плитвицама побуна.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли нам можете рећи у време ових догађаја, на ком радном месту сте радили, односно на које радно место сте били постављени?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: До заробљавања, је ли?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Ма ништа ја нисам био, ја сам био као већином испред зграде, испред зграде тамо стражар испред суда и давали те смене и као чувари око зграде, ја испочетка нисам ишао на терен и нисам ништа и тако, нисмо неку обуку прошли у Госпићу.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У Вашој личној документацији која се налази овде у спису стоји да сте у то време били вођа опходње?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Не, не, ја сам вођа опходње, прометни течај полицијски сам ја завршио после ослобађања.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, да ли сте тога краја августа, односно почетак септембра 1991. године имали постављење конкретно у МУП Госпић?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Да, ја сам био дјелатник и ја сам радио са опходњом, али сам као приправник, нисам одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете нам објаснити само шта је то опходња?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Опходња – патрола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Патрола.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Па то је патрола да, опходња, ја сам касније завршио као за вођу опходње када сам почео поновно радити након заробљавања.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте имали прилике Вашу медицинску документацију гледати, читати?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Гдје у Книну?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Медицинску документацију, не, не, коју сте, која је сачињена када сте ослобођени?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Не, ја сам добио медицинску када сам ишао, када сам после отишао на лечење у Загреб, тамо сам добио медицинску документацију.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У отпусном писму 16.02.1992. године стоји да су Вам констатоване повреде настале од премлаћивања у затвору у Книну с Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Да.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли су то исте повреде ове које су настале у Медку?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: То су те, ја сам повреде задобио одмах овде код њих у Медку, у Книну није било ломова никаквих, добро било је туче али није било ломова, овде сам имао одмах, у Медку сам.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте изјавили тамо лекарима када сте давали своју анамнезу да сте те повреде задобили у Книну?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Не, ја сам, не знам како сам ја изјавио, ја сам рекао приликом заробљавања сам ја добио те повреде и кад сам заробљен, не знам можда су они то одмах ставили за Книн.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте приликом вршења своје службе у МУП-у, па и тај дан када сте заробљени, били прописно одевени, дакле имали опасач?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Да.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Палицу, лисице?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Имао сам опасач, палицу, лисице, пиштољ, све сам имао.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У каквој сте униформи били?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: То је била сива она униформа не знам као више радна, са беретком оном сива униформа.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се сећате у то време када се овај догађај десио и када сте заробљени, шта се дешава са госпићком касарном?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Не знам, ја сам касније отишао ја после нисам имао појма шта се у Госпићу дешава.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле на дан када сте заробљени да ли Вам је познато да ли је госпићка касарна још увек у рукама ЈНА или не?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Не, није ми било познато.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је тога дана, односно до тог дана када сте заробљени, био да тако кажем проходан пут од центра Госпића ка Билају?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Није овом цестом куд сам ја ишао, то је била главна цеста, ја сам се распитивао ујутро како је према Билају, но међутим они су мени рекли да су били моји дечки сусједи изи Билаја, међутим они кад су се враћали они су ишли на једном споредном цестом преко Липа. А ови су мени рекли они су се каже вратили за Билај, тако да сам ја након њих ишао након једно сат, два времена, а ја сам ишао главном цестом, они нису туда ишли, туд није било проходно.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У такође документацији коју је овај суд добио, први датум који стоји да сте Ви заробљени је 30.08.1991. године?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Не, то је, ја не знам то је 03. или 04.09.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли можете нам нешто поближе појаснити, односно како знате да је то био 03. или 04. септембар, односно 09.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Знам по том нападу на Лички Осик, знам да је то било после подне око 4-5 сати је почело гранатирање Личког Осика, и онда је нас полицију повукло горе на положаје у Лички Осик, е онда је попоноћи, наредба 28. или 29. почело гранатирање града Госпића, и сад ми смо остали на том положају горе два, три дана у Личком Осиду, сад тако ја закључујем да то мора бити 03. или 04. јер смо били два, три дана на положају Лички Осик.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала немам више питања.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Молим.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Добар дан господине Медунићу.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Добар дан.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Ја ћу врло кратко, браним Перицу Ђаковића и Николу Вујновића, врло кратко, Ви сте приликом саслушања код истражног судије прошли пут, дакле суда у Београду, изјавили да је боравак Ђаковић Перице и Вујновић Николе трајао свега 10 до 15 минута, а данас сте рекли пола сата, па ми реците шта је ближе?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: То вам ја тачно не могу рећи, ја сам велим вам ја сам био тамо испремлаћиван и под стресом, сад колико је он био пола сата или 15 минута, то.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: То тешко можете одговорити?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Да.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: И прошли пут код истражног судије, а и данас на главном претресу, Ви сте казали да то није било страшно, да ли ја могу

да или да ли Ви можете да констатујете да ли је то оставило некакве последице по Вас, дакле тај боравак Перице и Николе у просторији?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Не, не, због њих два није било последица никаквих, то је трајало кратко и ето.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Хвала вам. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: (Бранилац опт.Мирка Марунића) Молио бих сведока да одговори, односно да ближе определи своје познанство са опт.Марунићем, дакле колико га је добро познавао, да ли је то познанство лично или из виђења, колико дуго пре тога?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Не знам, нисам разумио питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико познајете дуго овде опт.Марунића?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Па ја и Марунић, ми смо радили у једној творници «Марко Орешковић» Лика, он се запослио горе, радио је у војној ковници, ма мислим ја њега знам али не знам колико је дуго радио, отприлике овако знали смо се из виђења.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: То сам управо питао. Хвала вам. Да ли се сведок може сетити како је опт.Марунић у то време и тога дана и тих дана био обучен, дакле шта је имао на себи и да ли је имао било шта од оружја, ако јесте шта?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Не знам не могу се сетити како је био обучен, знам да је носио гумену палицу неку са којом ме у више наврата ударао по леђима и тако, а не знам, стварно не знам да ли је имао униформу, да ли је имао не знам, не сећам се.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Може ли се сведок изјаснити о томе да ли га је и опт.Марунић испитивао?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Ма није, он је мене, он је мене пар пута упитао нешто без везе неко питање, не знам, јер нисмо се ми, ми смо једном само попили пиће у некој гостионици, тако да смо се знали, а њихова су питања била оно куд си ти кренуо, куд у усташе, то им је већином било зашто сам ја кренуо у Усташе, зашто сам ја кренуо против српског народа и то им је то.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Моје питање се односило на то да ли је он учествовао у том испитивању које се односило на јединицу, положај, дејства?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Није, није он никаквих питања баш постављао.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Колико је још лица осим ових лица која се налазе на оптужници, улазило код њега док је био у Медаку и колико га

је још лица поред ових тукло или малтретирано на начин на који је он то описивао, може ли да определи?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Па било је ту доста, кажем вам, то је већином кад они долазе са положаја увече под утицајем алкохола око поноћи, онда је то било испитивања, ја да вам право кажем, ја нисам смио ни гледати, ја сам морао гледати под ноге и онда они су кад ко удари ја и не знам не, сећам се да је било стражара ту, добрих стражара који су то спречавали који су мене од њих одвлачили назад да ме не туку и тако да је било чупање, ови хоће ови не дају и тако.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Можете ли бар приближно определити који је то број лица која су Вас тукла заједно са оптуженима?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Па можда њих 10-так ја не знам долазио је један човјек је озбиљнији долазио као он је био неки главни, ја сам томе морао увек цртати неке положаје и онда ја нацртам, он каже да то не ваља, па сутра поновно па ме истуку, па да ја лажем, па сам пар пута морао цртати и тако никад није било добро.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Пред Жупанијским судом у Госпићу Ви сте споменули да је тамо био присутан, присутно лице са надимком Саша?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Да, да Саша. Њега сам исто познавао, прво по Госпићу, он је глумио исто неког инспектора без везе и шта ја знам он је, није ме тукао али малтретирао ме са тим питањима по сат времена и.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Он Вас је испитивао како Вас разумем је ли?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Да, да, он је као је био главни.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: На крају би само замолио сведока да да објашњење, наиме он је пред Жупанијским судом у Госпићу рекао да је опт.Марунић био тамо стражар и да га је он заједно са тим Сашом испитивао, тада није рекао да га је тукао палицом по леђима, то је изјавио пред Вишим судом у Београду, па би замолио да објасни, због чега тада када је саслушаван у Госпићу није рекао шта је тачно Мирко Марунић, односно зашто није тад рекао да га је тукао по леђима палицом, већ касније када је саслушаван пред Окружним судом, односно Вишим судом у Београду?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Па стварно не знам како ми није, ја не могу одговорити ја сам њима, ја сам причао то сто пута ту причу, сад јесам ли шта изоставио једној, другој, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да дате објашњење?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Не.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли су Ваша сећања била боља тада када сте саслушавани пред Окружним судом, односно Жупанијским судом у Госпићу или када сте саслушавани пред Вишим судом у Београду?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Моја су сјећања најбоља била кад сам се ја вратио, но међутим ја, прошло је ја не знам, ја се уопште и не сећам кад сам први пут отишао пред суд, можда је чак прошло година, мене нико није ни испитивао оно кад сам стигао него без везе онако питања, ништа службено није било.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Ја немам више питања, хвала вам најлепше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Више интервенција него питање, заиста код истражног судије сведок је 04. ожујка, односно марта, 1993. године поменуо Мирка Марунића као стражара и да га је испитивао са Сашом, и онда је описивао ко је све долазио и како су га тукли и није ту директно поменуо, али на главном претресу пред Жупанијским судом 21. листопада, односно октобра 1996. године, директно је сведок изјавио, ваљда је суд испитивао види се и из овога шта је ко њему радио, па је директно изјавио да га је тукао палицом, тако да није сасвим тачно да он то није казао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је више као нека примедба, знате питамо Вас како је могуће да тад у том првом наврату нисте тачно све рекли ко Вас је тукао, како Вас је тукао, разумете него касније се присећали, значи што сте касније били испитивани на те околности Ви сте додавали неке појединости, је ли можете то да нам објасните, како је дошло до тога?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Па гледајте, ја када је почео тај поступак и када су ме мало увели у то, можда сам, можда на први моменат ја нисам свега могао ни сјетити, али ништа није лаж и ништа није измишљено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Медунићу ја би Вас питала везано за ову гостионицу «Јадран» за коју кажете да је била преуређена у станицу полиције, одакле Вам то сазнање када је она то била преуређена у станицу милиције?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Па ја знам прво рата да смо ми знали свратити у ту гостионицу и ја кад сам заробљен, када су ме довели тамо, видео сам у једној просторији гдје је та гостионица била да су ставили, табла је горе била «станица милиције Медак» и неке везе су унутра биле, полиције као за. То је вјероватно основано тих дана када је почело то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле то је Ваше прво сазнање када сте дошли и када сте видели ту таблу ту?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте заробљени?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Да. Ту није била станица милиције, ту је била гостионица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хтела сам ово да Вас питам, да ли је и пре рат постојала та станица полиције у Медаку?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Не, није била станица милиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то територијално припадало Госпићу, Медак?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то као неки део насеља Госпића, или како се то третирао, је ли то општина је уствари Госпић је ли тако?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Па то је село Медак изван Госпића једно 10-так километара од Госпића, 10-15 километара Медак и ту није била никада станица милиције, то је основано сада када је почео рат 1991. године, онда су они ту основали станицу милиције, као «мартићева» милиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можете ближе да нам опишете ту просторију у којој сте Ви боравили обзиром да сте били ту неких 4-5 дана, да ли су се људи смењивали, да ли су постојали неки одређени људи које сте перманентно ту виђали за све те дане које сте провели у тој гостионици?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Па биле су ту смене тих дјелатника, ево од Лазића брат тај Душко млађи брат, он је вјероватно био је ту сам га два дана виђао он је као неки шеф, шеф те станице био, није ли не знам, углавном он се ту налазио доста и још су после неки које ја нисам познавао, вршене су смјене нормално као у правој постаји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да је у једном наврату дошао Клеут, Душан Клеут, је ли тако?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он Вас је затворио колико сам ја схватила, је ли тако закључао?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Па да, он је чуо читаву ноћ гдје сам ја запомагао и гдје су ме тукли и он је дошао ујутру око не знам колико је било сати, 6-7 сати ујутро и чуо сам да ови откључавају, ја сам мислио да ме опет иду тући, но међутим дошао је тај човек, тај Клеут, ја се сећам у неком ловачком одјелцу, шеширић на глави и стао је на врата,

ја сам га проматрао овако као да спавам, мислио сам да ме долазе тући и онда је он, чуо сам да их је почео псовати, вели јесте ви дивљаци, ко сте ви што сте направли од овог човјека и вамо тамо, тако да их је почео псовати, они су сви ћутали и онда је он мени рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд он ту? Откуд он ту, у ком својству, је ли то могао свако да уђе ко је хтео?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Па изгледа да јесте, ту су и неке женске су улазиле, ја се сећам увече кад су ме скидали гола, неке женске су биле, скинули су ме гола и тукли ме и онда су те женске побјегле, ту је могао навратити ко хоће. А тај Клеут ја не знам, ја мислим да он, да је он имао ту у близини неку викендицу у Медку и тако да је он то чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад да ли се сећате како је дошло до те организације да се Ви превезете до болнице која се налази у Удбини, Ви сте рекли да је дошао Јовица Ивачевић, је ли тако?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Па тај Клеут када је дошао, када је ујутро дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е само ово сам хтела да Вас питам, тада када су Вас извели из гостионице или станице милиције како је Ви називате, ту је дошао Јовица Иванчевић је ли тако, колима?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате која су кола у питању?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Мислим да је био «Рено 4».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Јовица Иванчевић у том моменту када је дошао био сам?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Јовица Иванчевић је дошао са овим Коњевић Николом, њих два су ме требали возити, али тада сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд сада ту Чубрило?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Кад су ме спремали у то возило ја сам видио и Мишу Чубрило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте Ви њега видели?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: И замолио сам, тај Мишо је мени познао је он мене, он је мени био професор предавао ми математику и пришао је мени и рекао Мирко ако те је страх и ако се бојиш, вели ићу ја са тобом до Удбине, онда сам ја њега замолио ајте реко друже Мишо и Ви са мном јер сам се бојао да ме не би ови ликвидирали негде до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми је ли Мишо Чубрило ту био поред возила, нико га није звао, него се ту нашао са њима поред Иванчевића и Коњевића?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Он је са стране неовисно њих са стране стајао и гледао то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су Вас извезли из ове станице милиције, како сте Ви били обучени?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Био сам го.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи го?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Па гол до коже, мене су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Мене су изнесли у некој плахти вани, замотали у плахту и изнесли ме у возило које је стајало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е реците сада, значи сместили су Вас у возило, је ли тако?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте где седели? А Чубрило?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Отрага, на задњем сједалу, лежао сам и тај Мишо Чубрило он је сјео озад а ја сам се онако наслонио на њега и тако сам лежао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је возио?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Возио је Јовица Иванчевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Коњевић је седео као сувозач је ли тако?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте негде, да ли сте директно отишли до болнице у Удбини или сте негде свраћали?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Па нисмо директно, свратили смо тај Мишо што је као мени хтео помоћ, он је једно село Крушковац кад се крене од Медка према Удбини, пролазимо кроз то село, и онда је Мишо се хтјео јавити жени а његова жена је мени била разредница у школи двије године, е онда је та жена рекла њима да сачекају мало да ми она даде неку робу, дала ми је неку пицаму и папуче и ту ми спремила неки сендвич и ту смо се задржали не знам неких пола сата, и онда смо кренули према Удбини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Говорили сте о томе да Вас је др Матић збринуо је ли тако?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након збрињавања, односно након тог оперативног захвата, где сте Ви били, у којој соби сте лежали и са ким?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: На Удбини?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Је ли мислите на Удбину или у Книну?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, на Удбини.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: На Удбини није било мјеста у тим просторијама, онда је др Матић мене одвезао у зубну ординацију и горе су ми нашли кревет тако да сам ја ту сам био у тој зубној ординацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потпуно сами?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Нормално, тамо су била два полицајца која су пазила да ја не би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два полицајца где су била?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Ту на Удбини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су стајали?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Нигде, они су били на ходнику и пазили да ја не би, један је најпрво стјао крај прозора да се ја не би дигао да не би скочио кроз прозор или ово оно, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте познавали та два полицајца?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви провели у болници?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: На Удбини сам био једно два дана, другу ме ноћ одмах др Марић отпремио јер су ови из Медка дошли су до мене, дошли су по мене са неким налогом шта ја знам испринтаним на компјутеру СУП Србије, као да они морају мене вратити натраг, и онда је др Матић је ту њих одвратио и рекао да сам ја као тешко рањен, да се ја морам изљечити најпрво и онда да они дођу и да раде свој посао. Тако да је њих др Матић одбацио и одмах мене спремио за Книн, зовнуо Хитну из Книна и они су дошли по мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко улазио у Вашу собу, да ли сте са неким разговарали? Значи сада мислимо на болницу у Удбини?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: А било је ту неких рањених полицајца је било и онда су они мене сви су познавали па су улазили код мене у собу, испитивали, али нису ништа овако, није ме нико дирао него само ту је био Бараћ један полицајац, па су били неки Златко Илић које сам ја познавао, па још нека два дечка не знам како им је име, они су били рањени лакше на Личком Осику, па су баш мене питали да ли сам се ја тамо налазио на положају и тако то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало ближе нам опишите како је то изгледало, откуд Бараћ ту и ови полицајци које спомињете, јел су они долазили код Вас у собу или сте Ви одлазили како је то ишло?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Они су били у једној другој соби, они су долазили код мене у моју собу, они су били лакше рањени неко у ногу, неко у руку и ту су лежали у тој соби и онда кад су чули да сам ја спремљен, долазили су код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само бих Вас још питала, спомињете др Душанку Качар?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Врачар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел бисте Ви њу препознали?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Не бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не би?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Не би, ја сам касније био код њезиних родитеља у Медку, у Крушковцу тамо и онда сам сазнао да је тако она, али не би је препознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд сте знали да је то она баш, тад кад кажете да Вас је она и збринула у првом наврату?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Па знао сам, тамо сам чуо да неко је прозива Врачар, др Врачар и тако сам знао, а онда и касније када сам изашао на слободу ја сам био код њезиних родитеља у кући, онда су ми они, они су ми испричали њезину причу да је она дошла и тако да сам онда после био сигуран да је то она.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми како, у ком смислу Вас је збринула је ли то када је Клеут позвао или како је то било.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Да, Клеут је отишао по њу, Клеут ме је закључао и рекао више нико к теби неће смит ућ, неће те нико дирати, ја идем по помоћ и онда након једно сат времена је довео њу, она је сјећам се да је донесла ову болничку торбу и тамо неки алкохол, испитање лица и газе неке замотала и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Медунићу ја ћу Вам предочити одбране оптужених.

Опт. Лазић Милорад каже да он уопште није учествовао у тим радњама које Ви наводите, он каже да је све време био на положају, на подручју Источног Госпића, да је тек касније из новина прочитао о овом догађају, али у једном моменту он је свратио до ове гостионице «Јадран» и том приликом је видео голог човека како стоји док га је неки гардиста ножем парао по телу и лицу, и каже да је чуо да је тај гардиста који реже Медунића неки доктор Николић, такође је ту у тој просторији у којој сте Ви били видео Јована Потребиха који је само слегнуо раменима, малтене у знак згражавања шта се све то дешава и он је одмах отишао одатле. Дакле, да ли сте разумели?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да види тог неког гардисту који Вас сече ножем по лицу и телу.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Ја тврдим да то није точно, тај Лазић, он је не само једном дошао, дошао је доста пута. Први пут је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Па дошао је пар пута ајмо рећи, први пут је дошао када сам га први пут упознао он се претставио да је он Лазић и одмах ме ударио шаком тако да је одмах ми дао до знања да ја што ме год буде он питао да говорим истину, да он знаде тога доста, да не смијем лагати и знам да ме је он, знам да је он то радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви тврдите да је то био он?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли познајете овог Јована Потребиха?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Опт.Ђаковић Перица, он овако каже, он каже да је једног дана дошао Јовица Иванчевић, пошто је делио собу у хотелу заједно са њим и да му је саопштио да је др Матић из болнице Удбина рекао Јовици да му се обезбеди стража, да требају да чувају Медунића који се налази у болници, да је том приликом повређен и да је он био у болници до 21 час, а потом је отишао на редовне задатке, више се није враћао у болницу. Дакле, он уопште није био у овој гостионици, и њему није познато никакве појединости у вези тога?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Не баш обратно, он је био у гостионици а није био у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е он каже да је он био у болници.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Па добро, то је друго што он каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је до болнице и овако каже са Јовицом је отишао у болницу, у соби је видео Медунића који је лежао покривен чаршавом и чак он са Вама комуницира. Видео је да сте имали један подлив испод ока, питао је јеси ли ти то Медунићу, Ви му ништа нисте одговорили, нисте могли да причате, поред Вас је лежао полицајац Бараћ који је такође био рањен, и каже а је он држао стражу испред собе, а повремено је био и испред болнице. Каже да је провео неких 4-5 сати ту?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Не, у соби су била два унформирани дјелатника, један на прозору, један на вратима и тако да ја тога Перицу Ђаковића нисам видео ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да у овој гостионици «Јадран» никада није био ни пре ни за време рата, није му познато због чега га Ви оптужујете, претпоставља да је ето можда и то што је из мешовитог брака, објашњава да му је отац Србин мајка Хрватица, зна Вас добро, заједно сте играли фудбал и све му је то чудно зашто га Ви оптужујете када он није тамо никада био и не зна ништа о томе догађају, шта Ви кажете?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Ја кажем да је био, и сто посто мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле у болници га уопште нисте видели.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујновић Никола такође каже да у овом критичном периоду о коме Ви говорите, да он уопште није био присутан, да је он напротив био у Немачкој, да је за тај догађај чуо када је био ухапшен по потерници, све ово га је изненадило, он је отишао још крајем 90-тих година из Госпића, почетком септембра 1991. године је боравио у Нирнбергу, тамо је био у локалном рвачком клубу, приложио је извесне писмене доказе везане за то. Дакле он каже да уопште није био тамо?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Он је, гледајте, он је дошао и чак је мени је рекао Кеџ, мене су звали Кеџ, још један пријатељ мој, ми смо били јако добри са њим и он је казао да је он у Београду чуо да смо се ми побунили против народа његовога и да је он из Београда хитно напошто дошао тако да је са мном причао у соби значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте већ рекли, а реците ми, Ви сте у једном моменту рекли да сте са Николом Вујновићем били добар пријатељ, међутим он каже да Вас познаје само из виђења?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Па гледајте, не да смо ми били пријатељи, него смо ми се налазили често пута за шанком у разним локалима, гледајте он је у то време радио у милицији и онда ми смо њега увјек частили, са нама је био у друштву и волио је попиту, можда се он и не сјећа он је већином био под утицајем алкохола, тако да ја сам га почастиио најмање сто пута у Госпићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? За Вујновића, овде је опт.Вујновић рекао да он нема никакве везе ни са полицијом ни са војском? Да ли постоји могућност.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Не, ја нисам рекао да је Вујновић у полицији или у војсци, углавном он је дошао, он је био у цивилу кад је дошао у Медак.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Ако дозволите, ја имам додатно објашњење пошто он каже да су, ја претпостављам кад су пили, тако сам схватио да је он био полицајац у полицији да је радио као полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је звучало.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Тако је то било, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете то мало ближе да објасните.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Не ја нисам био у полицији Коњевић, Коњевић је био у полицији, он је био као пиротехничар у полицији у Госпићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Коњевић, а ми Вас питамо за Вујновића?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: А за Вујину, не, не за Вујину, Вис те питали за Коњевића ово сад задње. А Вујновић не, Вујновић, нисам ја рекао да је Вујновић био ни у војсци ни у полицији, Вујновић је тад дошао у Медак и Вујновић је био цивил.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марунић Мирко, он каже да у том периоду уопште није био у Медаку, да је он био у Београду, отишао је код тетке која се бринула о детету, да му је једино било познато да су у гостионици били смештени гардисти, али да у то време он ту није улазио.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Не, не, он је ту био тих дана, ја не знам шта је он, је ли он био неки дјелатник полиције није ли, углавном је увјек био у тој гдје су мене испитивали и не знам стварно. Ја га знам, ја га знам, ја сада да га можда да га покажете ту ја би га препознао он је био онако био атлетски доста грађен, имао коштуњаво лице суво, онако био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опт.Коњевић Никола, он овако каже контакт са Вама је био тај што је стајао испред куће, био је са мајком и наишао је Иванчевић колима, у колима је видео и Вас, Иванчевић му је рекао да пође и он чисто ради неке безбедности да данас сутра не би их неко оптужио да се Вама нешто догодило.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Да, то је било тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево цитирам вам тачно како је рекао са својом покојном мајком стајао је поред куће крај пута. У међувремену зауставио се «Рено 4», плаве боје препознао је Иванчевића који га је звао да иде са њим до Удбине да би одвезао једног човека. Одлучио је да крене, сео је у кола и препознао је Вас на задњем седишту. На себи сте имали одећу, приметио је испод ока да имате подлив, расекотину, питао Вас је одакле је то, Ви сте ћутали, рекли сте ћути, добро је, био је у доста

тешком стању, Јовица Иванчевић ми је рекао да су Медунића ухватили у Госпићу у некој кући.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: То је тако било други дан кад су мене повезли, није он стајао поред пута, он је стајао испред те станице милиције и одмах је сјео са Иванчевићем, али прву ноћ је он био мртав пијан када је мене тукао, тако да је он, он је ујутру када је мене видео, питао мене ко је то направио од мене, па сам мислио да ме оно, да прави будалу од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље он овако објашњава, после ћу вас ја и суочити на све те разлике, даље он објашњава да сте Ви дошли до места Крушковац, да је Ивачневић стао поред једне куће, да се појавио професор из Госпића Мишо Чубрило и на молбу Иванчевића је сео са њима у кола, дакле Мишо Чубрило није био ту испред станице милиције у Медку, него су Вас они одвезли у Крушковац до његове куће и замолили да пође, Мишо Чубрило је питао Медунића шта му се десило, ништа му нисте рекли, да ли видите разлике?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Разлика је у томе што је Мишо Чубрило одмах сјео са мном овдје испред, јер сам ја њега видио испред те станице када су мене утоварали, е онда кад је у пролазу кад смо кренули, Мишо је њима рекао да стану да се јави жени у Крушковцу, а та жена његова моја разредница, ту смо стали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте све објаснили да се не понављамо, дакле он је тврдио да су скренули са главног пута, да су дошли да покупе Чубило Мишу само да јер су се бојали да небите можда умрли па би одговарали због тога, ето тако је он објаснио, ја Вам цитирам како је он говорио.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Не, не, Миша је Чубрило ишао на мој захтев, ја сам њега замолио да иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да вам је дао и цигарете и да је са Вама и разговарао, дао вам је нешто новца да понесете.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коњевић.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: То је лаж чиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците кажете да је Коњевић био у алкохолисаном стању, да ли је он и пре рата пио?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Мислим позна га читав Госпић, био је увјек по локалима и увјек пијан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците је ли вам није било мало чудно ако кажете да је учествовао у том батинању и да он сад иде Вас и да вози у болницу, је ли можете то неко објашњење да дате.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Ма да то ми је било мало чудно јер он је мене изударао ту ноћ највише тукао, онда ме ујутро питао као ко те је тако смазао и онда сам ја прећутао, шта ћу му одговорити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за овај ваш боравак у болници, др Матић Богдан био је саслушан овде и он је рекао да је Вас сместио у собу са Бараћ Душаном, он овако, објаснио је да је питао њега да ли може да га смести ту, и Бараћ Душан је пристао тако да није како Ви кажете по њему, да сте Ви били сами у соби него да сте били у соби са Бараћ Душаном, али ту је било још неких лица, па чак можда и нека 4 лица су још била у соби са Вама?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Па добро ја се и не сећам тачно ја знам да су они спомињали да немају места па је доктор нешто спомињао неку зубну ординацију, ја не знам они су мене горе негде одвезли, онда знам да су ти Бараћ и ти били дошли сјели на мој кревет, сједили крај мене и испитивали ме и знам да је то тако било, али тачно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је и Бараћ Душан потврдио који је био такође саслушан овде у својству сведока, он је рекао да сте Ви били са њим у соби, да сте лежали ту поред њега, да Вас познаје под надимком Кеџ, је ли то тачно?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Бараћ је говорио о томе да је у собу код Вас улазио и Перо Ђаковић, да се интересовао Перо Ђаковић за Ваше стање, је ли то тачно?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Не знам, то нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били све време у свесном стању у болници, у соби?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Опт.Лазич хоћете молим Вас доћи за овај пулт. Ви сте изразили и жељу да се суочите је ли тако, са овде оштећеним Медунићем, претходно да ли би имали неко питање за њега?

ОПТ.МИЛОРАД ЛАЗИЋ: Ја само могу да кажем да ми је жао због овога случаја што се десио у којем уопште нисам учествовао и врло добро знам ко га је парао, ко га је нарезивао ножем, а то је доктор Николић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли чујете господине Медунићу?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви кажете? Ево на ове околности ми ћемо Вас и суочити. Је ли можете само да повећате ову, да ли може да се појасни мало или да се увећа.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Видим ја њега, не би га познао никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Суочење на саслушање видео линком апсолутно сматрам да није практично могуће и ми се противимо, односно ја се противим као његов бранилац радњи суочења, али свакако да се један другом могу обратити, али то не можемо свати суочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Бранилац адв.Ђорђе Дозет противи се суочењу на начин како је то евидентирано аудио техником.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Ја се придружујем примедби колеге Дозета, сматрам наиме да је суочење путем видео линка потпуно супротно суштини саме радње суочења, дакле да остајем такође при његовој примедби.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Ја ћу се исто придружити пошто је начело непосредности овде свакако заступљено, приликом суочења у овом случају дефинитивно ви га немате, дакле што каже могу да се поздраве и да се питају за здравље а да причају о предмету тешко на овај начин.

Такође бранилац Рајко Јелушић и Калањ противе се суочењу.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се опт.Лазих Милорад суочи са овде оштећеним Медуних Мирком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се видите, је ли Ви видите господина Медуниха.

ОПТ.МИЛОРАД ЛАЗИЋ: Видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас реците све то њему, погледајте се ако можете још мало режија да то увеличате, тако. Поновите све, чули сте причу, он тврди да сте Ви били тамо, он тврди да сте били најсуровији тамо.

ОПТ.МИЛОРАД ЛАЗИЋ: Ја само могу да потврдим ово што сам сада рекао и ништа више. Ја више немам ништа да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците њему, поразговарајте са њим, обратите се њему.

ОПТ.МИЛОРАД ЛАЗИЋ: Господине Медуниху мени је врло жао што се тај такав случај десио у Медку, у којем уопште нисам учествовао, а врло сам добро знао и видео да је то урадио доктор Николић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви кажете?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Па ја опет тврдим што би рекао господин Лазих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите директно њему, немојте.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Први наш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите директно њему, обратите се директно опт.Лазиху.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Господине Лазиху Ви сте ушли у собу код мене и представили, мени сте се одмах представили Лазих и први наступ Ваш је био ударац шаком мене у главу.

ОПТ.МИЛОРАД ЛАЗИЋ: Није тачно, господин не говори тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Констатује се да је свако остао при свом исказу.

ОПТ.МИЛОРАД ЛАЗИЋ: Ја сам се само појавио на вратима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Да, ушли сте у собу. Ваш брат, мислим гледајте, тамо је био Ваш брат, ја никад не би речи рекао на вашег брата, Ваш брат Душко је био там свих дана и ружне речи ми није рекао, сад не знам зашто би ја ишао вас.

ОПТ.МИЛОРАД ЛАЗИЋ: Па нисам ни ја господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде је био испитан и сведок Лазих Душко, међутим он тврди да он није био тамо и да му то апсолутно није познато.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Јест, јест, био је познао је он мене.

ОПТ.МИЛОРАД ЛАЗИЋ: Никада га у животу нисам видио, пазите ја сам, ако може сада једно обавештење, ја сам после осмог разреда отишао у Загреб у полицијску школу, и у Медку сам се задржао само један месец и отишао сам да радим у Сињ где сам био до почетка рата и значи и даље у Госпић ја кад сам дошао, вратио, почео је тај рат и онда га ја уопште нисам могао ни да познам, зато што у Госпић нисам могао ни да идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваш коментар, изволите седите.

Опт.Ђаковић Перица. Да ли имате питања за оштећеног?

ОПТ.ПЕРИЦА ЂАКОВИЋ: Немам питања ја остајем при свом исказу који сам дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Врши се суочење између опт.Ђаковић Перице и сведока оштећеног Медунић Мирка на околности разлике у исказима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, поновите све.

Нестало нам је. Не, не сачекајте. Је ли имамо проблем режија?

Констатује се да се прекинула видеоконференцијска веза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли треба да направимо паузу или да покушају да упоставе контакт? Добро, сачекаћемо.

Констатује се да је успостављена видеоконференцијска веза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ме чујете господине Медунићу?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Чујем, чујем сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Режија је ли то нама слика замрзнута или нам се чини? ОПТ.Ђаковићу ви сте чули сведока оштећеног, како је он то описао у односу на Вас, молим Вас обратите му се, реците је ли то тачно, је ли то није тачно, испричајте њему оно што сте нама рекли?

ОПТ.ПЕРИЦА ЂАКОВИЋ: Немам шта да кажем, ја сам рекао у исказу шта је ту било, значи ја сам Медунића видео на Удбини, он то зна да сам ја њега видео на Удбини и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је једини контакт? Па реците, обратите му се, кажите је ли тачно?

ОПТ.ПЕРИЦА ЂАКОВИЋ: Ја, мени је криво што се њему то десило, стварно ми је жао, али он зна да га ја нисам тукао, ни ја ни Вујновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите њему то, кажите њему.

ОПТ.ПЕРИЦА ЂАКОВИЋ: Па рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Медунићу чули сте оптуженог?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то тај човек о коме сте Ви причали?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Па да, Перо је ли се сјећаш кад си ушао у собу, кад сам ти ја рекао Перо је ли се сјећаш како смо играли ногомет, како смо пали, а ти си рекао да је то се заборавља, да сам ја сад постао усташа и да је сада друга ствар на реду.

ОПТ.ПЕРИЦА ЂАКОВИЋ: Не сећам се тога уопште.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да Вас није ни виђао, да сте Ви долазили у опште у болницу.

ОПТ.ПЕРИЦА ЂАКОВИЋ: Ја сам био у болници и код њега у соби био кад је лежао на кревету?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли чујете.

ОПТ.ПЕРИЦА ЂАКОВИЋ: Био је са Бараћем значи то сам рекао и то стојим иза тога исказа. Сада да ли се он сећа тога или не, ја не могу ништа да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците господине Медунићу.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Не, ја се не сећам Пере се не сећам у болници, сећам се само да је дошао ту у полицијску постају, у станицу, он и Вујновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он каже да он никада није био у тој кафани «Јадран», ни пре рата ни за време рата.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Ма не то, он је млађи, та је кафана вјероватно затворила давније, али послије је била ту станица милиције, ја не знам, он није ни могао бити у тој кафани јер он је био млађи дечкић тако да је он, ја мислим да је та биртија затворила прво једно пар година и није радило то ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала.

Констатује се да је свако остао при свом исказу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете сести. Опт. Вујновић Никола да ли имате питање неко? Изволите станите овде молим Вас, чули сте све што је рекао овде оштећени Медунић, који Вас познаје и који каже да је Ваш, да сте били добри пријатељи, шта имате да кажете?

ОПТ. НИКОЛА ВУЈНОВИЋ: Ништа, желим само да кажем господину Медунићу да ми је драго што је жив и здрав и да остајем при свом исказу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па реците, поновите му, је ли тачно или није тачно, видите да он описује да сте Ви били са Ђаковићем, значи директно му реците.

ОПТ. НИКОЛА ВУЈНОВИЋ: Он зна да то није тачно, да нисам уопште био тамо, не само тај у том случају него иначе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Медунићу, Ви сте описивали ситуацију и да сте разговарали са њим, реците му то.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Да, сјећаш ли се господине Вујновићу ти знаш Кеца и Цваја, то добро знаш, знаш да си ме доста пута довезао из Госпића кући са оним својим БМВ-ом и тако даље, ја сам тебе питао сјећаш ли се ти то, ти си рекао да се сјећаш тога и да си волио нас као дечке, али сад смо ми кренули у усташе и да ће сада бити друга ствар, тако си мени испричао.

ОПТ. НИКОЛА ВУЈНОВИЋ: Ја понављам поново да ми је драго што си жив и здрав, и да ме још више боли то што смо се знали, после овога свега што сам преживео не желим више да дискутујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви кажете да то није тачно?

ОПТ. НИКОЛА ВУЈНОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми је ли то Никола Вујновић о коме сте Ви говорили?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Не знам, не би га познао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не бисте га познали?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Не би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је тада изгледао?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Па био је јак дечко крупан, јак, ја не знам сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Не би га познао никад.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се изврши суочење између опт.Вујновић Николе и сведока оштећеног Медунић Мирка.

Након извршеног суочење констатује се да је свако остао при свом исказу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете сести. Кољевић Никола, опт.Кољевић Никола. Хоћете стати молим Вас за овај пулт, чули сте Ви сте исто изразили жељу да се суочите, изволите.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Врши се суочење између опт.Кољевић Николе и сведока оштећеног Медунић Мирка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претходно да ли имате питање неко?

ОПТ.НИКОЛА КОЉЕВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте све што је рекао овде оштећени Медунић, хоћете молим Вас да му кажете је ли то тачно, је ли то није тачно, реците му.

ОПТ.НИКОЛА КОЉЕВИЋ: Ето поздравио био га и зажелио би му сваку срећу и добро, он се добро то можда човек не сећа, највероватније то што је изјављивао, ја остајем код својих исказа првих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, ово је суочење, кажите му није тачно, нисам.

ОПТ.НИКОЛА КОЊЕВИЋ: Да, да, није тачно ја сам стајао пред својом кућом у Медку, ако можда ти Мирко не знаш гдје је моја кућа гдје сам ја рођен, испред моје куће са мојом покојном мамом, кад је наишао Иванчевић и ја сам онда сјео и отишли смо у Крушковац и свратили се по Мишу Чубрила у Крушковцу, и њега повезли, Мишо није био у Медку пред станицом милиције нити сам ја био у Медку, нити сам те тукао, не знам након 12-14 мјесеци ти мене стављаш тамо на суд и људи те наговарају, село да то речеш, мислим ја све знадем и знам који су то људи ти не требаш рећи. Хвала ти и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви кажете господине Медунићу? Реците му, чули сте, он се Вама обратио?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Гледајте господине Никола, ја се, не знам да ли се Ви сјећате, Ви сте били доста пијани ту вече, и сједили сте преко пута мене од стола испитивали сте ме, једном сте, чак сте ме били нудили хоћу ли попити пиве неке што сам ја одбио, Ви кад сте попили своју пиву онда сте ударили ме боцом том преко стола, испод ока сте ме погодили, али не, кажем Вам Ви се вјероватно не сјећате јер сте Ви били мортус пијани, Ви сте чак ујутро мене питали ко је мене тако истукао, па ми је било чудно реко да ли се он не сјећа или се прави да то.

ОПТ.НИКОЛА КОЊЕВИЋ: Добро Мирко можда се ја не сјећам, ти се добро сјећаш, ја ти гарантирам да нисам био тамо и ти то све добро знаш, све ти знаш, а под чијим си утјецајем то ти ћеш објаснити ето ја ти друго немам шта рећи. Значи нити је Мишо Чубрило био у Медку, био је у Крушковцу код своје куће, тј.код куће код које је избјегао, ја сам био пред својом кућом, ти си то све нешто помјешао, а како си помјешао и због чега, ја не сматрам да си ти то намјерно ни злонамјерно ни да ти мене мрзиш, ја тебе исто не мрзим али разјасни мало овоме суду да нисмо у томе чуду и да водимо поступак сто година због ничега, тукли су те људи сто посто су те тукли, сјети се ко те је тукао, сјети се ко те је парао скалпером, ножем како, то се мораш сјетити, а немој се сјетити да сам ја узео колац па те тукао по глави, шта је теби човече, немој, немој то, ни бог ти неће помоћи ако неистину говориш и објасни госпођи судиници сада то што сам ти рекао. Ето шта да ти кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имате нешто да кажете на ово све?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Ма не, ја тврдим ово сто посто да је то тако било, да ме је ударио том боцом и да је био јако пијан и кажем вам он није могао стајати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте пили у то време, јесте Ви конзумирали алкохол?

ОПТ.НИКОЛА КОЊЕВИЋ: Ма у животу нисам госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нисте пре рата, да ли сте за време?

ОПТ.НИКОЛА КОЊЕВИЋ: Ни пре, ни после ни сада, ја никад у животу нисам пио алкохол.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време тих дешавања, да ли сте пили?

ОПТ.НИКОЛА КОЊЕВИЋ: Ма какав алкохол.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли чујете шта каже?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Па гледајте Госпић читави знаде да је Никола Коњевић био пијанац и волио пити, то знаде читав Госпић не ја само, а што он сад тврди то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Медунићу Ви кажете да је надимак био Коњевићу Шишак? Шишко?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Шишак, Шишак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шишак?

ОПТ.НИКОЛА КОЊЕВИЋ: То је сада Шишак, а пре је био Шиша јер су му криво информатори објаснили села када је након 14 месеци против мене поднио тужбу истражном судији или тужиоцу или не знам гдје, полицији или. Значи па је рекао Шиша, ја сам намјерно рекао тако никада нико мога некога није звао, мој прадед је био Шишак, тако су звали нашу ту сву фамилију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, Шишак?

ОПТ.НИКОЛА КОЊЕВИЋ: Шишак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви рекли да је надимак, ја не знам да ли сам Вас добро чула, Шишко, Шишан или Шишак?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Шишак, то што господин каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, тако је и раније говорио.

ОПТ.НИКОЛА КОЊЕВИЋ: Не, Шиша, Шиша, мислим ја све добро памтим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Шишак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте тврдили да је ваш једини надимак био Никица?

ОПТ.НИКОЛА КОЊЕВИЋ: Тако је моје, а то је од мога праједа то је остало, неко мене нико мене није звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате уопште породицу овде
опт.Коњевића?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Ви сте из Госпића је ли тако?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Да, ја сам село поред, Билај,
поред Госпића, Билај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте чули за неког Драгаш Мићу?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је његов надимак?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Шишко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шишко?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Да.

ОПТ.НИКОЛА КОЊЕВИЋ: Да, то је мој комшија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то је Ваш комшија, Ви кажете можда
мислите да вас је заменио, али он каже да сте Ви Шишак.

ОПТ.НИКОЛА КОЊЕВИЋ: Сад каже.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Не, не, њему је Шишко, а он је
Шишак.

ОПТ.НИКОЛА КОЊЕВИЋ: Сад каже Шишак а пре је рекао Шиша,
мислим има ту документација, али да ли је то битно или није.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Не знам да ли ме је добро
разумео, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам.

Констатује се да је свако остао при свом исказу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Медунићу, ја ћу Вас, Марунић.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

**Врши се суочење између оптуженог Марунић Мирка и сведока
оштећеног Медунић Мирка.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Деконцентришете ме господине Дозет, причате и
гледам у Вас. Није битно да ли Ви гледате у мене, али ја гледам у Вас.
Чули сте опт.Марунићу шта имате Ви да кажете на све ово?

ОПТ.МИРКО МЕДУНИЋ: Добар дан господине Мединућу, мени је жао што ти се то догодило, ја нисам био присутан тамо, значи остајем при својем исказу и значи нисам био у то време, тих 10-так дана, сигурно нисам ту био у Медку, значи нисам носио униформу, нисам имао ту палицу и нисам радио то, и имао би једно питање ако може. Споменули сте негде да смо попили пиће у Госпићу, ако се можете сјетити само реците ми гдје, спомињали сте да сам радио у Личком Осику, јесам радио сам кратко, радио сам и у Госпићу, радио сам у ППК, радио сам у «Височици», радио сам и у Загребу, ви колико ме познате из виђења можда сте ме видјели у аутобусу, значи то је ваша ствар колико ме добро познајете, него ја тврдим, значи вас стварно кад сте сједили иза мане или испред мене, значи нисам обраћао пажњу и гарантирам да вас уопште не познам, да ли сам вас видио, нисам, знам да вас нисам видио у животу, али нисам значи обраћао пажњу да ли сте ви то или нисам имао потребе, а значи једно питање само ако можете да ми одговорите гдје смо ми то попили пиће, у којој кафани?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Ма ја точно сад не знам, ми смо се знали наћ доста пута у локалу, али баш смо тад негдје попили, сад ја не знам, мислим да је било чак ако није ондје преко пумпе у Госпићу, али не могу тврдити точно.

ОПТ.МИРКО МЕДУНИЋ: Јер ја сам радио у Личком Осику и ишао сам аутобусом директно Медак-Лички Осик, тако да нисам ни свраћао у тај Госпић.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Знам путовали смо ми заједно, ја знам да си радио у овој војној ковници на минама, ја токарио мине на строју, како се не би знали, радили смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је радио?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Он је радио на откивању мина, то се загрије се мина па се под пресе, носио је тамо мине те и тамо су се ковале те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не нисам на то мислила, шта је овде опт.Марунић Мирко радио тог критичног дана, то када сте били у станици милиције, реците му у лице?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Ја сам њега нашао унутра, он је био у тој просторији и тако он је први дан је не знам није ми ништа нити ме је питао шта је, и онда кад су ме изводили ван на испитивање за неки сто, знам да ме је он једном свезао за ону ногу од стола и не знам точно ко ме је испитивао неки непознати и он је увјек иза мене стајао и ако ја

негдје нешто запнем, не знам одговорити он ме пришије са оном палицом по леђима пар пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи он Вас је тукао палицом по леђима?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Да, да. Избије ми зрак и ја онда не могу 5 минута доћи себи и тако је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли чујете?

ОПТ.МИРКО МЕДУНИЋ: Чујем и кажем да није истина и да нисам имао палицу, нисам био у станици, како тврди у станици полиције. Значи нисам био и нисам био ту и нисам могао, да ли сте ме са неким замјенили, нисте ли то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли могуће да сте га заменили?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Немогуће.

ОПТ.МИРКО МЕДУНИЋ: Нисам био ту, нисам био присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Ма није могуће да га замјеним никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, сачекајте. Шта Ви кажете немогуће?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Немогуће да га замјеним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поновите још једном јер сам сад ја говорила.

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Немогуће да га могу замјенити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Констатује да је свако остао при свом исказу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Медунићу ја морам још овако мало ближе да Вас испитам везано за ове повреде и ако можете да нам ближе опишете, овако стоји да Вас је, значи у оптужници стоји да је Лазић Милорад, Ви сте рекли, описивали сте шта је он све радио, и стоји да Вас је у више наврата тукао рукама и ногама по глави и телу и великим кухињским ножем парао униформу, је ли то тачно, то сте говорили овде?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Сад нисам рекао за униформу, мени су униформу одмах рашчупали када сам дошао тамо ја не знам, ја само одмах, то су скинули са мене и дали ми, дали су ми не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи није тачно да вам је он парао униформу?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Они су чупали већином сви, шта ја знам, било је тих пар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је Лазић учествовао у том парању униформе?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Ма јесте Лазић је ту исто био, унишао и чупали су и онда сам ја стајао креј неке пећи, онда су они тамо као наводно гријали тај нож па су да се ја препанем што више и морао сам мирно стајати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тим ножем Ви кажете шта да Вам је резао, тим ножем шта је резао?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Љево лице, леву страну лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Леву страну лица, а по телу да ли Вас је резао

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Па јест по рамену и по леђима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По рамену и по леђима?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Да, и на крају кад су ме испитали кад су ме послали у собу, ови ме тамо су неки спасили ме да ме више не туку, онда је он улетео за меном и собу и убо ме ножем и рекао ево ти да лакше заспеш, ето тако то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, где Вас је убо, у ком пределу тела?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: У леву бутину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У леву бутину?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали убоде у лево бедро и леву натколеницу?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Само лево бедро?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само лева бутина?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И лево бедро? А натколеница, лева натколеница да ли сте имали ту убоде?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Нисам ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту нисте имали?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, одвојено је, тачно има лево бедро и лева натколеница?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Не натколеница, лева, можда ја сам имао пребијену леву руку испод лакта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Ђаковића и Вујновића Ви сте описали да су Вас палицама по табанима тукли, да ли само по табанима или још негде?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Само по табанима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли по телу, да ли су Вас по телу тукли?

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Судија ја приговарам, дакле заиста ово сада је навођење овог сведока да ли по телу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја сада ево.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Ви предочавате оптужницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде је оптужница, ја тачно опише да видимо да шта и где су га тукли.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Он је рекао судија, изјасио се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само по табанима, добро. Реците ми, рекли сте за Марунића, за Коњевића. Можете да опишете овај колац који сте спомињали, какав је то колац, шта је то, откуда тај колац?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Ма не знам је ли то био штап од метле или нешто, углавном су неки лонац је био тамо и знам да су ми то ставили на главу и по томе лонцу су онда млатили са тим штапом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то радио?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Никола Коњевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми спомињали сте и боцу да Вас је ударио и боцом по глави?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Да, тако је, најпре ме ударио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то боца?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Празном боцом од пива ме је преко стола бацио боцу и ударио ме испод ока, ту ми је пукла кост ова лична кост како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми ово што пише да опишете шта је на ногама имао Коњевић?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Не, не могу. Не знам. Мислим да су биле неке војне чизме, шта ли је било, ја знам кад сам пао доле под сто да су ме дизали, да је он се онако пијан дигао да ме ударио са ципелом, чизмом неком, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Вас је чизмом ударио?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Испод браде доле, у браду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испод браде?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: У браду доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имате неке последице везане за то?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Имам посјекотину велику испод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Посекотине. Јесу Вам сви зуби на броју били у то време?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Не нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Зубе су ми поизбијали и не знам неко ми је стављао пиштољ у уста и вртио ми пиштољ тако да ми је поломио зубе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате тачно ко Вам је поломио зубе?

Сведок оштећени МИРКО МЕДУНИЋ: Не знам ја, ја, то је оно кад ме почну тућ онда ја немам појма више ко удара ногом, ко руком, створи се гужва и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ми ћемо направити једну паузу, ја бих Вас молила да останете ту, можда ће бити потребно поново да Вас испитамо, тако да паузу од 20 минута.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се пауза у трајању од 20 минута ради одмора.

Настављено у 11,40 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Медунићу ја ћу Вас замолити да останете још увек у судници, можда ће евентуално требати још нека додатна питања да Вам поставимо, а сада бих замолити да позовете сведока Чубрила Милана.

Констатује се да је успостављена видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Ријечи.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка испита сведок ЧУБРИЛО МИЛАН.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Чубрило.

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете нам рећи Ваше име и презиме пуно?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Милан Чубрило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рођени и где сте рођени?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: 10.09.1951. године у Радучу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете поновити молим Вас.

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: 10.09.1951. годне у Радучу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваше пребивалиште?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Пула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете нам рећи адресу?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Пломинска 12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Наставник математике и физике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Чубрило, да ли познајете овде оптужене Лазих Милорада?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Мислим овдје слабо видим, али мислим да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђаковић Перицу?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Њега ајмо рећи слабо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујновић Николу?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марунић Мирка?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кољевић Николу?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству са неким?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте господине Чубрило позвани у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Јесте то разумели?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле дужни сте да нам о свему, да не прећутите ништа и да о свему нам испричате осим у овој ситуацији коју сам вам претходно рекла. Ја бих Вас замолила да положите заклетву тако што ћете понављати за мном текст заклетве. Заклињем се.

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: И ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја би Вас замолила господине Чубрило да нам испричате где сте се налазили 1991. године у деветом месецу, да нам испричате каква је била ситуација у Медаку, Госпићу, читавом том реону, да ли је било неких сукоба, па нам испричајте, крените одатле. И ако је било сукоба када су избили. Молим?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Можете Ви бити мало конкретнији рецимо, точно везано за дане, за време или мислите опћенито?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, септембра 1991. године где се Ви налазите?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: У септембру 1991. године, на почетку септембра налазим се у Госпићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Госпићу.

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми је ли било оружаних сукоба у то време?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је, између кога?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Ми смо то делили између Хрвата и Срба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја морам, јако слабо чујем, да се мало померите од микрофона, да покушамо тако.

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Је ли сада боље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још мало се померите. Захваљујем.

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде да пробамо.

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Питали сте где се налазим 1991. године, на почетку септембра налазим се у Госпићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били су оружани сукоби?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: И сукоби су између Хрвата и Срба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците у то време да ли је Госпић, дакле септембра 1991. године, водио баш неке борбе?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Па рецимо да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Медак, да ли се налази у близини Госпића?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: 14 километра јужно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то сеоце Медак где је општина Госпић?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако, добро. Ево конкретно ја ћу Вам поставити питање везано због догађаја септембра, односно деветог

месеца 1991. године, овде оптуженима је стављено на терет да су извршили кривично дело ратни злочин против ратних заробљеника, па ето ако можете да нам помогнете да нам испричате да ли конкретно знате у Медаку где се налази гостионица «Јадран» или звана гостионица «код Босе»?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да нам испричате дакле у то време, дакле питам Вас за тај спорни период шта је то било, да ли је то била гостионица или је била кориштена у неке друге намене, да ли је Вама било шта познато везано за то.

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Па точно простор «Јадрана» на почетку септембра не знам ја точно што је у то време тамо, јер гостионица «Јадран» у то време није могла радити као гостионица «Јадран», јер је «Јадран» угоститељско подужеће са седиштем у Госпићу и то је тада већ било одвојено једно од другог. Ја у њој нисам био у септембру 1991. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли познајете Медунић Мирка?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можете да нам испричате да ли сте имали прилике да контактирате тим поводом рецимо са њим, да ли сте имали прилике да га видите, да ли сте било шта нешто чули шта се десило са овде оштећеним Медунић Мирком?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Мирка познајем из школе, предавао сам му математику у Госпићу, а што се тиче овога читавога процеса ја га знам кад више није био у Медку, значи кад је био после ајмо рећи малтретирања поведен у болницу у Удбини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад нам ирпсичајте дакле интересује нас шта се десило то са оштећеним Медунић Мирком.

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Па што се десило, ја то сад тешко ја могу рећи јер ја нисам био у Медку у то време док је он био у Медку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад сте први контакт имали са њим?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Први контакт ако сам ја сигуран, онда је то 08. септембар 1991. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чему баш памтите тај 08.

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Па то ми је сину рођендан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Опишите нам тај контакт, како је то изгледало, којим поводом сте имали контакт?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Па њега су довели Кољевић и Јовица Иванчевић у Крушковац, и тражили су гориво, бензин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите, нећу Вас ја прекидати.

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: И тад је он јавио се мени јер су они ту стали код куће кад сам ја био, мислим да је то Крушковац 6 или 5, не знам точно и рекао, замолио ме да идем са њим да ће га убити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он Вама изгледао тада када се обратио?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Не баш добро, био је озлеђен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде опишите га мало ако се сећате, како је он то изгледао.

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Не знам тешко је говорити, у сваком случају, мислим о природи озледеа вјероватно може говорити само доктор Матић који га је касније прегледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам Вас у том смислу, него чисто његов опис да нам дате да ли је имао неке модрице, да ли је имао неке посекотине, тад кад сте га видели како је изгледао, да ли је био у униформи, да ли је био обучен, како је био обучен, ето у том смислу мислим.

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Извана је имао озледе. Био је у униформи која је била, бар што се тиче хлача, које су биле од бивше полиције, уствари милиције, у то време и оне су биле исечене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Панталоне су биле исечене?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је горе носио?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Ја мислим да после, али не могу то сад точно рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где сте му видели повреде?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Повреде је имао, мислим ја сам повреде видио и на прегледу у Удбини по целом телу је било повреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да ближе опишете?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Не. Па тешко је рећи, било је по лицу, било је по рукама, по ногама, видјеле су се повреде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта су радили Коњевић и Иванчевић за то време кад је он Вас молио да пођете са њим јер се плаши да ће га убити?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Па нису ништа, тражили су горива, ја мислим да је један од њих узимао баш то гориво и стављао у ауто и онда сам их ја упитао шта је, какве су намјере и Јовица ми је рекао да је намјера да се води на Удбину у болницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко био ту поред Вас када сте разговарали са њима?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Са Мирком или са Јовицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Мирком?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: У првом, мислим да у првом моменту ме није нико, да није нико чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у другом?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: У другом после могли су чути и остали који су били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то Ваша кућа у Крушковцу?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: То је кућа од мог брата од тетке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви били сами у тој кући?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Не, било је нас тада тамо бар 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још био?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Била је моја супруга и дјеца, брат од тетке и његова супруга и дјеца и њена сестра и дјеца, углавном тако било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко изашао из куће, да ли је имао прилике да види још Медунића како је изгледао?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Па је рецимо моја супруга је њему била разредница у школи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли му се нешто обратила?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: И она је и потврдила да се ради о Медунићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је рекла, је ли нешто говорила са њим, је ли му се обраћала?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Па не знам, није, мислим да она није ништа говорила само је понудила нешто за јести и дала му папуче на ноге јер је био бос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим папуча, да ли му је још нешто дала?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Ја мисли банану или нешто тако за храну или не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од одевних предмета да ли му је ишта дала?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Па могуће, али ја не би то тврдио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како се то одвијало?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Па ништа, на крају смо се договорили да идем и ја на Удбину са њима и ишли смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми јесте Ви нешто питали Коњевића и Иванчевића оно што пошто сте позвани да кренете и Ви од стране

Медунића, да ли сте им се нешто обратили, да ли сте нешто у том смислу рекли зашто сад Ви идете?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Па не, ја сам рекао Јовици, питао сам га и онда смо се, они су се сложили тада да идем и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте им рекли, зашто, зашто ви да идете?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Па тако јер се он осећао несигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде опишите нам, како је то изгледало, Ви сте одмах након тога кренули, где сте седели и да ли сте разговарали са Медунићем?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Па ја и он смо седели на задњем седишту а њих двојица на предњем. Добро, мало смо разговарали али ништа посебно се није догађало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су том приликом нешто говорили Коњевић и Иванчевић.

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Па сад то не би могао, не би се могао точно сјетити, разговора је било али мислим ништа се посебно није десило у путу док смо ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су Вам изгледали Коњевић и Ивачевић том приликом.

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Како мислите како су ми изгледали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим уопште како су Вам деловали, да ли сте нормално причали са њима, нормално водили комуникацију, да ли су били нешто уплашени или било како, да ли сте приметили било какву промену код њих, карактеристичну?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Па не, пазите, ја једног и другог нисам виђао те дане испред тога да би, мислим нисам ни касније никада да би ја нешто сад рекао неку промену да сам видио. Нису ми изгледали да су пијани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате која су кола била у питању?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: «Рено 4».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Рено 4»?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се Ваша супруга зове?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Милица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И кренули сте је ли тако?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад нам испричајте шта је даље било.

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Ништа, довели смо га горе на Удбину у болницу, тамо га је примио др Матић. Прегледао га је и констатирао да

су озлѣде ипак веће и да нема увјета да је он санира тамо па је предложио да то иде у болницу у Книн која је опремљенија и тада се Јовица јавио да ће бити са њим и да ће пазити на њега и прослѣдити га до Книна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте се Ви ту задржали?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Гдје, у Удбини, на болници?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. У Удбини колико сте се задржали?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Рецимо два сата. Али то немојте узимати сто посто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које би то време отприлике било када сте Ви дошли у болницу?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Предвече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле све мислим на Удбину. Молим?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Предвече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предвече?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Да. Мислим не би могао одговорити точно о сатовима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно.

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Знам да смо се навече враћали тако да по томе то процењујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И са ким сте ту били све значи довели сте Медунића, преузео га лекар, са ким Ви даље стојите ту?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Сад ме много питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Да ли је ту Коњевић поред Вас?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Да, да, он је читаво време са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он изгледао? Да ли је био у униформи, да ли је био у цивилу, како је изгледао?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Тај детаљ ја не би потврдио, мислим да у цивилу али немојте узети сто посто, Јовица је био у униформи али за њега не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је даље било?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Ништа, Медунића смо оставили кажем Јовица је осато да га чува и да га проследи да му буде пратња до Книна, а ми смо се вратили назад, ја у Крушкавац, а они у Медак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опт. Коњевић Никола, ја ћу Вам предочити исказ оптуженог који другачије говори о свему томе у односу на Вас. Он каже да тог дана је био са Иванчевићем, да. Молим? Изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Молио бих да не оцењујете исказ да ли је другачији или не, јер није другачији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно да се разликује, нема шта да процењујем него је очигледно.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Па ако предочавате, предочите онда. Дакле, мој предлог је оно што је речено а не да оцењујете да ли је другачији или није другачији јер није другачији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Дозет, ако није другачији исказ онда немам шта да предочавам. Ја мислим да је то велика разлика у томе, предочавате разлике, не предочавате нешто што је исто потврдио. Је ли тако? Да се не упуштам.

Дакле, господине Чубрило, оптужени Коњевић Никола каже да је био у то време са Иванчевић Јовицом и он каже да Ви нисте били испред у Медку, испред полицијске те станице. Не, не пардон, него да сте дошли до Крушковца, да су они дошли до Крушковца и да је то било на њихову иницијативу јер су се плашили, хтели су да Вас замоле да пођете са њима јер су се плашили да му се нешто не догоди и кад кажем да му се нешто не догори мислим на Медунић Мирка и то је био основни разлог зашто су свратили код Вас у Крушковац?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Нисам ја био у Медку у то време, то се вероватно Медунић мало, с обзиром на стање какво је био и теже је процењивао где се налази али у Крушковцу да и он није могао ни чути кад је Мирко мени рекао да идем с њима тај први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не, ја ово хоћу да Вам кажем, он каже, Коњевић он каже да је код Вас дошао из разлога што се Иванчевић бојао да Медунић Мирко не би можда умро па би можда одговарали због тога и да је то основни разлог што су дошли код Вас у Крушковац?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Па не знам ја сад то, ја не знам шта бих ту рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви кажете да су дошли због бензина, зато Вас питам, да ли су тражили бензин?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Тако је Јовица рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Медунић каже да сте Ви били ту одмах испред полицијске станице када су Јовица Иванчевић и Коњевић дошли колима и да сте и Ви били, да сте се ту одмах налазили у Медку, то каже Медунић Мирко?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Чуо сам ја, али мислим да је он ту погрешно мало, с обзиром на стање у каквом је био, да није проценио добро, то је удаљеност 5 км.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је удаљено?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Пет километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пет километара?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Медак-Крушковац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате још нешто да кажете?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Па ја немам посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све чега се сећате? Добро. Да ли има питања? Ово је по службеној дужности позван господин Чубрило. Ви сте само дали ближе податке, а ја сам се већ интересовала и тражила да буде саслушан у својству сведока. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад кажете 5 км, колико се тим колима пређе та раздаљина уобичајено од Медка до Крушковца?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Пет минута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Ово ме још интересује. Кад сте тамо дошли поменули сте, кад сте дошли у болницу поменули сте да сте били присутни на прегледу кад је др Матић прегледао Медунића?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: И иза прегледа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како то иза прегледа појасните?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Па кад је др Матић санирао, тај први, у првом налету озледе зовнуо је мене унутра и видео сам озледе све по телу које где имају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли је био ту неко присутан ко би штитио, ко би чувао Медунића?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: То је се јавио Иванчевић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И где се он налазио за то време док је штитио?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Па био је у ходнику испред.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У ходнику?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: У то време ако говоримо о прегледу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, о прегледу? А после тога кажете два сата сте се задржали, јесте ли остали два сата у болници или у Удбинама?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Ма мислим укупно два сата, неко време смо били у болници, а неко ван тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И за то време да ли је неко други дошао поред Иванчевића док сте Ви били да чува Медунића?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: То ја не бих могао потврдити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Поздрављам господина Мишу.

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Хвала ти, такође поздрав.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ви сте почели своје сведочење одговором на питање председнице већа да ли је тамо било рата, да је почетком

септембра 1991. године, односно да ли је било борбених дејстава, одговором «рецимо да». Шта то значи?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Па гледај, мислим, с обзиром да смо и Ви и ја из Госпића и фамилија моја и Ваша, из исте улице, у томе дијелу града, то је у ствари био пусти дио града или како смо ми то звали тада ничија земља, ако говоримо точно о времену кад се догодило ово са Медунићем, јер једна позиција је био силос, значи ППК «Велебит» где је била хрватска полиција и Збор народне гарде и с друге стране недалеко негде на 300 метара или 400 иза творнице батерија били су положаји српске Територијалне одбране и уједно касарне Бјесковац. Неке размене ватре повремено је било. Становништво по кућама није било. Ја сам вјероватно један од задњих који је изашао од тамо.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се сећате у то време кад сте Ви изишли из Госпића да ли је тамо постојала касарна ЈНА?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: У Госпићу постојале су, ајмо рећи касарна, гарнизон, који је имао у центру града, касарну и с друге стране у Јасиковцу једна мања јединица, не знам шта је то била чета, вод, шта ли је, која је била тамо и у то време активна?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, да ли се можете сад децидно изјаснити да ли је, кад сте Ви изишли, то је почетак септемра 1991. године у Госпићу била још војска ЈНА?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У касарни?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Ако мислите на касарну код болнице, ја то могу рећи да, али то не мора бити тако јер ја тамо нисам могао ни доћи.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А да дођемо до овог дела што се дешава у Крушковцу. Да ли Ви питате у било ком моменту Медунића шта се са њим десило, ко му је то направио?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Питао сам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је одговорио?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Не, рекао је да не смије, тако рецимо нешто у том смислу.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се сећате да ли уопште постоји било каква комуникација Јовице Иванчевића и Коњевића са Медунићем док сте у возилу заједно?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Па разговора је било.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте из тог разговора који они воде на било који начин могли закључити да њих двојица имају било какве везе са тим шта се са њим дешава?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Па могао бих закључити да се Јовица изјаснио да га је он извукао из те, не знам гостионице, станице, шта ли је било у Медку.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А Коњевић?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Па не сећам се његовог исказа.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је било разговора између Вас, Јовице и Коњевића о нечему што нема везе конкретно са Медунићем?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Да ли можете рећи нешто конкретније?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте разговарали са Коњевићем да ли се Коњевић налази сво време у Медку или је негде ван Медка?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Да, кад смо ишли назад, али кад смо ишли тамо не сећам се да смо, кад смо се враћали назад мислим да је рекао да је био негде у Београду или не знам, не могу то сад децидирано то тврдити.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је рекао кад се вратио за Медак?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Ма могао је и рећи али ја се не сећам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Од кад познајете Коњевића?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Па не знам, ајде рецимо 10 година прије тога.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли у тих 10 година познанства можете за њега да се изјасните да се ради о неком кога цео Госпић знао као пијанца?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Не бих одговорио на то питање.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Хвала, немам више питања. Хвала Вам, поздрављам.

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: До виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се надовежем на ово питање. Да ли сте Ви уопште знали да ли је Коњевић конзумирао алкохол? Наравно, не мислим на нормално.

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Не знам шта то значи, мислим да је навраћао у гостиону да, али колико је конзумирао алкохол ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Навраћао сам и ја у гостиону и никад нисам пио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Нема више питања. Да ли имате ви питања неко? Господине Медунићу, јесте ли чули овај исказ сведока Чубрила?

СВЕДОК МИРКО МЕДУНИЋ: Јесам, јесам чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, разликујете се утолико што господин Чубрило каже да он није био испред полицијске станице у Медаку, него да је он био ту у кући, у Крушковцу? Да ли можда Вас подсећа на то?

СВЕДОК МИРКО МЕДУНИЋ: Гледајте, ја сам у тешком стању ушао у то возило и кад је то возило стајало ја сам видео Мишу, сад тих 5 км вјероватно сам можда превидио, углавном кад је возило стало ја сам лежао у ауту, опазио сам њега да стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало микрофон удаљите, не чујем Вас.

СВЕДОК МИРКО МЕДУНИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало микрофон удаљите. Е, тако.

СВЕДОК МИРКО МЕДУНИЋ: Кажем вам, не знам тих 5 км сам вјероватно превидео, можда док су ме превозили, углавном кад је возило стајало, ја сам Мишу видео поред где стоји и јавио сам му се одмах и замолио га. Он је чак први мене питао «Мирко, неће ти нико ништа, ако треба ићи ћу ја с вама» и онда сам ја њега замолио, рекох «Друже Мишо, ајте и Ви с нама», пошто је он сео онда у ауто и ишли смо даље. А тих 5 км, велим вам, то онда сам вјероватно превидео јер Медак-Крушковац .

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте још кад сте били саслушани овде и у истрази 01.06.2009. године, Ви сте рекли да нисте тада у том моменту били у униформи, него да сте били голи и да су вас замотали у неку плахту, рекли сте да то може Чубрило да потврди и да кад сте свратили до његове куће његова жена кад Вас је видела голог да Вам је дала пижаму?

СВЕДОК МИРКО МЕДУНИЋ: Да, то ја потврђујем, мислим да је мени његова жена донела неке папуче и ја мислим неки огртач је неки био, можда сам имао доле те панталоне, неке поцјепане, али углавном кад су ме износили из Медка знам да су ме изнели у некој деки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули господине Чубрило, да ли је Вама то нешто познато везано за пижаму коју спомиње? Ви кажете мислите да је био у кошуљи?

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Мислим могуће да је горњи дио да је добио пиџаму, али ја се сећам доле да је имао хлаче које су биле исечене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате још нешто да изјавите? Да ли још неко нешто жели да пита? Нема више ништа. Добро, хвала Вам господине Чубрило.

СВЕДОК МИЛАН ЧУБРИЛО: Молим, поздрав Дозету посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овим бисмо завршили. Да ли је ту судија?

СУДИЈА ЖУПАНИЈСКОГ СУДА У РИЈЕЦИ КСЕНИЈА ЗОРЦ: Ево ту сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колегинице, ево ми смо овим завршили, саслушали смо сведоке, захваљујем на сарадњи, поздрављамо Вас.

СУДИЈА ЖУПАНИЈСКОГ СУДА У РИЈЕЦИ КСЕНИЈА ЗОРЦ: Молим. до виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пријатно.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је прекинута видео-конференцијска веза са Жупанијским судом у Ријечи у 12,15 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли позвати сведока Јованку Врачар-Вишњић.

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка испита сведок др Јованка Врачар-Вишњић.

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Тако је, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Врачар, хоћете ли нам рећи Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Моје име пуно и презиме је Јованка Врачар-Вишњић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Које године сте рођени и где?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Крушкавац, 1955. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваше пребивалиште?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Тренутно Јасиково, Мајданпек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте лекар, је ли тако?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Лекар, специјалиста опште медицине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли можда познајете овде оптужене Лазић Милорада?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђаковић Перицу?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Па ја знам за то име, али мислим вероватно сам га раније знала али сам заборавила човека, искрено да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујновић Николу?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Исто знам али лично не могу се сјетити, не бих га препознала данас да га видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марунић Мирка?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Исто тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коњевић Николу?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Њега бих препознала и знам га јер је радио, ако се ради о тој особи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево можете погледати оптужене, ево то је овај први ред?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Никола, да њега знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте у сродству са неким од њих?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Не у неком ближем сродству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи? С ким сте у неком даљем сродству?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Са Лазићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Лазићем?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Госпођо Врачар, Ви сте позвани дакле у својству сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Дакле, не смете нам ништа прећутати, дужни сте да нам кажете све истинито. Ја бих Вас замолила да положите заклетву тако што ћете прочитати наглас овај текст заклетве који се налази испред Вас.

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Је ли може, не морам кориговати микрофон? Чује се?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду је, не треба.

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питана говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Сведок упозорен, опоменут, заклет, па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате зашто смо Вас позвали?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Па обавјештена сам, у вези неких ратних злочина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези случаја Медунић Мирка.

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Име не знам, Медунић знам да се презива Медунић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, интересује нас, овде се води поступак против овде оптужених због кривичног дела ратни злочин против ратних заробљеника, спомињали су Вас да сте Ви били у том критичном периоду, па сад реците нам тог деветог месеца ако се уопште сећате када је то било?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Датум се не бих збиља могла сјетити, то је била можда друга половина деветог месеца, не знам, нећу бити ни то сигурна, знам да је био септембар, али који датум нисам сигурна искрено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, па то и не инсистирамо, нормално је после оволико времена да не можете да се сетите датума. Испричајте нам како је до тога дошло да Ви дођете у ову гостионицу «Јадран» или «Код Босе» у Медку?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Тако је. Па знате шта, ја сам радила у Дому здравља Госпић, хтела сам рећи Мајданпек, јер сада радим, као лекар нормално и ту сам годинама радила све до избијања рата и становала сам, моја амбуланта матична је била Медак и становала сам изнад амбуланта и нормално живела ту са својом породицом. Дежурства сам вршила у болници Госпић. Нормално, као дежурни лекар као и свишту су радили, с тим да сам путовала или већ како или сопственим превозом или тако до болнице где смо вршили дежурства. Све је то било до избијања тих непријатних догађаја, тако да редовним путем, мислим ако је то битно Медак-Госпић враћала се истим путем и то је све тако функционисало до избијања свих тих догађаја који су познати свима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците у том спорном периоду, тог деветог месеца како је, је ли Медак био под контролом српских снага?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Па да, мислим то је касније, ми смо негде крајем, ја не знам, не могу вам се везати за датум кад је, кад смо имали последњи контакт са нашим директором, кад нас је позвао да дођемо у болницу, јер уколико, мислим касније била је прекинута веза, тако да смо ми изгубили, они који смо сви остали на овој страни, изгубили смо везу са својом матичном установом. До тад смо, кажем, све је радило нормално, ишли смо на посао, нормално била је напетост, било је тако и тако непријатних ситуација али мислим живот је ишао, текао и ништа ту није било нешто посебно и кад позвао нас је директор за све нас јер је тад још увек функционисала веза телефонска да дођемо јер ту је био техничар и све моје медицинско особље да дођемо да се јавимо у болницу на даљњи распоред. Међутим, нормално ми се нисмо из безбедносних и других разлога одазвали с тим да нам је речено нормално да ако се као и свугде да ћемо вероватно остати без посла ако се не појавимо у болници Госпић и тако је то и било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте свакодневно путовали Медак-Зворник?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Не, нисам свакодневно, путовала сам само кад сам имала дежурства, не свакодневно. Разумете, ја сам радила у амбуланти Медак као лекар стални, с тим да сам имала дежурства у КПО распореду сам имала дежурства на хитној, није то била формирана хитна али као хитна, рецимо као сви лекари дежурала сам с тим да смо покривали цели терен наше општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад нам испричајте ово што нас интересује?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Ево овако, мислим кад смо прекинули везу неку са нашом матичном установом, то је једноставно настао, не знам како да вам кажем, али ја сам већину времена проводила код мојих родитеља јер су ми била деца тамо у Крушковцу. То је једно село где сам и рођена, мислим неких, не знам 5-6 км или можда и више, не знам, са дијецом, углавном смо ми били тамо али са осећајем неке одговорности за рад повремено сам долазила и у амбуланту. Ето, кажем, иако нисам више имала везу са својом матичном установом, тако да сам тај дан један, кажем, опет не знам када се то десило датум, овога генерал Борић, ја сам чула од људи, нисам ништа видела, видела сам неког момка раније ту да је био испред кафане те и онда су ми рекли да је тај момак заробљеник и ја ништа друго од тога нисам знала, али било је све ОК. Међутим, касније да ли сутрадан или, не могу да се сетим, генерал Борић, он је ту становао, његова је кућа непосредно уз ту кафану,

замолио ме је да има један момак који је заробљен и да је повређен и ако могу нешто да учиним да дођем. Ако хоћу да дођем, нормално моја професионална и људска обавеза је била да одем и ушла сам у кафану и нормално одвели су ме, ја збиља не могу ни да кажем ко је баш људе који су ме одвели, он је био закључан човек ту, једна просторија са решеткама, мислим као прво дојмило ми се страшно, ја сам видела разних повреда као лекар и свега али сам тај, како да вам кажем, да је једно људско биће затворено мало ми се дојмило, мислим било ми је страшно и јесте збиља је имао повреде момак, повреде, вишеструке повреде неким тупим предметима, исто тако и оштрим предметима, јер не могу тотално, детаљно да вам кажем, мислим да су руке биле повређене. Касније сам чула да су можда то били, али мислим било је деформитета да је то тешко било рећи да ли су то били ломови или не, било је вишеструких повреда по читавом телу и од оштрих предмета нож или нечег сличног, с тим да је једна на бутини исто, нећу да будем сигурна да ли је то лева или десна бутина била, мислим отпозади, била је колико се могу ја сад сетити једна изван свих тих рана мало дубља рана, исто нанешена оштрим предметом. Није ништа крварило, све је то, ја сам начинила шта сам могла у том моменту да учиним, мислим напросто, како да вам кажем, затечена и шокирана с тим целим стањем, кажем опет као човек и нормално као лекар, видела сам да ја ту могу шта могу учинити учинила сам, оно што могу за човека да учиним и чим сам изишла вани рекла сам или не знам, тражила сам да се човек што прије пребаци негде другде где би могао бити дефинитивно збринут као човек, као пацијент да му се укаже помоћ коју ја нисам могла да пружим, учинила сам шта сам могла и мислила сам да једино што сам могла утицати да, ако сам могла утицати да се пребаци негде у адекватну установу, да би му се пружила адекватна помоћ, с тим да ако могу то једино да кажем да је човек рекао ваљда од оних силних, мислим био је уплашен за свој живот као што би свако био уплашен, он је мени рекао «Докторице, зашто они мени ово раде», не спомињући нити једно име ни презиме. Ја сам рекла «не знам, не знам зашто теби раде и зашто раде многима другима ово што и раде, једино што могу као човек да се молим богу за тебе и за све оне који се можда налазе било где у сличним околностима» и тако да фактички, ево то је све оно што се тиче тог случаја, мислим да знам у вези случаја Медунић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад реците ми за ову гостионицу «Јадран», кад сте ушли у ту гостионицу, јесте ли Ви били заједно са, спомињете генерала Борића?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Не, он је мени рекао да, поручио ми је преко људи али ја збиља не знам ко ми је сад то рекао, ја сам узела торбу и оно моје шта могу, ја ушла сам у амбуланту, узела сам, није Борић ишао са мном али на његову, он им је рекао за човека који је повређен и ја контакт нисам лични имала са Борићем и опет преко тих људи, ја кажем искрено да вам кажем, ја се не сећам јер знате, мислим једноставно то је било доста људи које ја нисам знала, било је ту људи које сам ја знала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То хоћу да Вас питам. Када сте дошли до те гостионице, можете ли да опишете да ли је било неког испред гостионице?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Вјерујте да можда ту су се тако неки људи, али ја не могу се сетити ниједног човека, верујте да ја не могу сад, то је негде чини ми се било ујутру, можда у неким јутарњим сатима, раније, не знам збиља, тако да не могу да кажем да је ту било неких људи ни у цивилу, ни у униформи, можда је било али ја се не сећам искрено да вам кажем, поведена само тим да идем тамо и шта ме чека тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви раније свраћали у ту гостиону?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Па знали смо свратити тако ту једноставно некад попити кафу, то нам је ту од амбуланте то је поред на цести је и амбуланти се скреће ту, тако да смо ми ту били, то је на цести фактички све, у комшилуку, сви смо били комшије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пошто врло добро познајете ту гостионицу, да ли се та гостионица разликовала нешто у време када сте Ви ту ушли, када сте дошли да помегнете овде оштећеном Медунић Мирку? Да ли је било неке промене у гостионици?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Не, били су, чини ми се и столови и даље, али верујте да мени то нема у перцепцији нешто посебно, једино није било и даље људи они који су рецимо као некад седели и пили као некад у та безбрижна времена, ништа посебно, ја се не сећам да је било нешто посебно. Само сам прошла кроз један ходник, нисам ни знала раније за тај ходник, ја мислим да је то њима служио као магацин и ту су била та врата метална једна са, верујте да сам ја једноставно била преокупирана тим шта ћу затећи, мислим напросто с тим, тако да ја фактички нисам ни обазирала се. До тада ја нисам ни улазила у ту, са тих збивања ја нисам ни улазила у ту гостионицу. Раније јесмо у та нормална времена знали, не често али сести тако кафу попити, сок неки и тако, јер кажем ми смо били сви ту комшије, али касније када

за тих збивања и кажем ја сам углавном проводила време код мојих родитеља у селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је изгледала та просторија где сте затекли овде оштећеног?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Па једна мала уска просторија са једним креветом, вероватно да ли је то неки војнички кревет или нешто, не знам, ништа посебно, не знам, обични кревет неки нешто је био и он је ту лежао дечко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли уопште имате сазнања да ли је и пре тога био кревет, да је постојао уопште кревет?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Не знам, збиља не знам, јер ја знам ту су долазили касније, занала сам да, пазите ту су изнад тих спавали су људи који су радили у Шумарији и спавали су горе, то је изнајмљено за, да ли је то, збиља не бих Вам знала рећи о томе шта је ту било. Ја претпостављам да је ту био, можда је био и раније кревет, не знам, не бих вам знала рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко чувао овде оштећеног Медунић Мирка, да ли је неко стајао испред собе?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Не знам, нисам приметила, само су врата била откључана и тај који је човек ишао са мном, не знам ко је, он је откључао врата и ушли смо унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај који је откључао врата је ли био у цивилу или је био у униформи?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Цивил.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивил? Колико отприлике је ту било људи?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у тој гостионици том приликом када сте ушли?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Па можда један, два човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не више?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Не, мислим да није више, не знам, не могу да кажем стварно. Кажем вам једноставно сад да и да покушам се сјетити, апсолутно само се сјећам уласка и те просторије, кажем вам једноставно сам била преокупирана тим шта ћу наћи, шта ћу затећи и ништа друго. Једноставно имам осећај да нисам гледала нигде са стране, једноставно и не мислим да је било више људи вероватно би их замјетили, и није било мислим неке посебне униформе, ништа, нека униформисана лица или у том смислу или их ја нисам видела, не знам, мислим да нисам замјетила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам сигурна да сам регистровала да сте рекли како је био обучен Медунић коме сте указали помоћ и да ли је био уопште обучен?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Јесте, био је обучен. Чекајте, нешто је било да ли је нека мајица горе била тамнија мајица, нека кратки рукави, доле чини ми се, али неке као беле гаће дуге, ја стварно не могу баш, то ми је остало онако у слици и кад сам га прегледавала кад смо скинули то, знам да је дуге беле гаће, мислим обичне а горе мајица нека, да ли зелена и она, не могу, тамнија нека мајица је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли познавали неког Душана Клеута?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Клеуete неке знам али Душана стварно не могу да се сетим о коме се ради а Клеуete одређене знам, мислим знам, не могу, верујте прошло је пуно година да и неке људе с којима сам радила једноставно не могу да их се баш сјетим овако искрено речено не могу, јер се након свих тих, јер доста сам мењала касније место боравка и тако да сам познавала масу људи тако да не могу једноставно да их сместим у нека збивања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад сте завршили, када сте збирнули овде оштећеног, да ли сте уопште са неким разговарали тим поводом ту у гостионици?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: У гостионици не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: У гостионици не, јер колико се сећам није нико ни био, нити је то било, не сећам се, изишла сам и кажем, моја мисао је једина била да пребацимо човека, да нађем некога да замолим да пребацим човека, да га пребацимо негде даље да не буде више ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико се сећате био је сам ту у том моменту?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Да сам у том моменту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој просторији?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: У тој просторији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је било још негде људи? Нисте видели никога?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Не, нисам ни даље, да ли има можда још нека просторија ја не знам јер ту је само биле су једне металне решетке и ту сам ушла, да ли је тамо ходник верујте да не знам, јер кажем никад нисам у те просторије раније улазила, ми смо улазили ту да попијемо сок, кафу раније, али шта је било у тим нуспросторијама збиља не могу да кажем, јер то је тако стање и кад сам дошла тај дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хтела сам Вас за Душана Клеуте јер је овде оштећени Медунић рекао да је Душан Клеут довео, можда је грешка, рекао је Душанку Качар, у ствари испоставило се да сте то Ви Врачар. Зато Вас питам да ли се сећате уопште тог човека?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Душана ја не, ја знам да на инсистирање генерала Борића, али не лично да сам га видела, и кажем људе који су цивили били, ја искрено да вам кажем ја не могу, јер било које име да кажем ја бих погрешила. Не могу да вам кажем тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, па чега се сећате? А реците ми пошто сте рекли за Лазића да Вам је даљи рођак, како сте Ви рођаци?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Па моја мајка и његова баба су род.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Али фактички ми, ја кажем он док је радио као, ми смо се фактички, касније кад је дошао ту смо се виђали али дечко је имао своје занимање тако да ја га знам овако да су били али неке контакте ми нешто да у смислу, мислим од кад је радио, вероватно вам је познато он је радио као припадник МУП-а у Сињу и док није дошао у Медак фактички оно знала сам за њега и виђали смо се и тако али нешто баш специјално нешто не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А Коњевић Николу како знате, из ког периода?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Па Коњевић Николу знам живео је ту, његови су родитељи ту били у мјесту, прије је био исто припадник МУП-а у Госпићу, понекад ако је нешто требало ишли смо тако на неке, знате оно како, можда неки увиђај и тако знам га са тих и ту је живео човек у месту, знам га више јер је ту живео, па сам имала више могућности да га видим, да знам да је и тако га знам можда из основне школе, некад у исту смо школу ишли, док се Лазића не сећам од раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је у то време користио алкохол? Да ли је конзумирао у неке веће количине алкохола, да ли је то било упадљиво, да ли Вам је уопште познато да се причало да он пије?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Не знам стварно. Мање више сви колико су пили, вероватно су сви пили, не знам баш нешто посебно то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли је то било упадљиво да је пио јер каже, овде Медунић је рекао то може цео Госпић да потврди да је он пио?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Вероватно је пио можда више али ја стварно да вам кажем нисам човека знала тако да сам, вероватно други људи су знали далеко више, једноставно они који су се можда дружили с човеком, та мушка друштва, ја збиља не могу да кажем, вероватно је можда био, да ли више или мање не знам. Знам кад смо радили ако смо ишли на увиђај знам тад није био под утицајем алкохола, али то није било тако често, не могу да кажем колико је то за некога опијање или не, али углавном могуће да је пио, не могу да кажем да је човек, нисам га никад видела, јер кажем нисам ја залазила можда у кафане или негде или дружила се с неким, једноставно тако да не знам, могуће да је пио човек више, можда мање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у том смислу Вам ништа није познато?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Не бих могла тврдити да ли је он био човек који се опијао, вероватно они, можда неки људи боље знају, ја кажем човека знам овако из неких.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има питања? Још само ово да Вас питам. Ви сте дакле већином времена проводили у Крушковцу?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Кад смо прекинули везу са нашом матичном установом, углавном сам била са дијецом кући, кажем, повремено сам свраћала, ето тако, мислим напосто шта ја знам, не као обавеза или евентуално ако нешто треба да одрадимо иако то више није онај редовни рад био као што сам радила док је било нормално амбуланта, док је фунционисала у случају да неком нешто треба да помогнем, да укажем неку помоћ и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након што сте збринули Медунића где сте отишли? Јесте ли отишли у Крушковац или?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Отишла сам нормално кући у мој стан и онда после тога сам отишла у Крушковац кући код родитеља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неко сазнање да је Медунић долазио у Крушковац након тог догађаја?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Да ли је долазио, рекли су ми људи да је посетио моје родитеље јер ја сам се распитивала после да ли је човек, кад су ми рекли, кад сам се вратила из Крушковца су ми рекли немој да бринеш човек је пребачен за Удбину, сигурно је пребачен јер ја сам кад сам се враћала са сопственим колима сам се враћала кући, од куће, срела сам једна кола и они су ми рекли управо је он, ко га је одвезао не знам, али нисам, кажем вам ја јесам радила ту и то је подручје, додуше и године су протекле, ја не могу рецимо сад именовати неке, ја сам доста тога свјета знала чак и оне пацијенте који су били

фактички стално ту. Ја не могу сад нешто, да вам кажем, толико је година протекло селећи се овамо, тамо, живећи тако и то све да ја некога баш кажем јесте то је тај или неке бих можда људе познала и треба дуго да размишљам о томе ко је. Онда су ми рекли јесте стварно је отишао и искрено да вам кажем обрадовала сам се да је пребачен даље и с каснијим сазнањима сам чула да је све у реду, да је дечко жив и комшије кад сам се вратила први пут или неко од мојих рођака или неко рекао је да је потражио моје родитеље. Ја нисам имала ту прилику да питам моје родитеље да ли је то истина јер су они већ умрли и ја нисам могла да их питам лично али сам веровала ипак комшијама да је он дошао, да се распитао и да је дошао код мојих родитеља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли имате још питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите, рекли сте да сте се zaloжили да он треба да се пребаци у болницу. А коме сте то саопштили?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Па знате шта, ја не могу ништа конкретно да вам кажем, ја сам рекла исто тако као што су мени поручили, ту су били људи, не могу да вам никога именујем, да кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то било у тој гостионици или сте отишли негде?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Не, не, вани ту, ко су били ти људи, тако смо једноставно, пазите доста људи исто није одобравало, вероватно није одобравало такве ствари. Да ли ме разумете?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да.

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: И онда су сигурно, ја не могу никога да вам наведем да кажем рекла сам том човеку ето знате то је таква ситуација, вероватно сте можда, не знам да ли сте били у таквој ситуацији или то, једноставно смо настојали, с обзиром да Борића нисам ТТ контактирала, једноставно ми се нисмо, него исто тако сам рекла да људе који може да обезбедимо да га пребацимо негде где ће он бити адекватно збринут. За ниједно име ја вам се не могу везивати јер бих погрешила опет да вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А са тим Борићем нисте контактирали?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Не, не лично, али кажем човек, с обзиром да је ту становао, ја не знам да ли је он тад у то време обнашао активну функцију или не, али знамо човека из комшилука.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сам хтео да Вас питам да ли је он био тад неки припадник?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Ја знам да је он био ту, искрено да вам кажем можда је био чак човек у пензији, али ми смо га знали као генерал Борић, њему је кућа ту поред, између ту од кафане одмах.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли му је то био да тако кажем и надимак кад кажу генерал?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Не, он је био припадник војске ЈНА.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим јесу ли га тако људи звали, Ви кажете генерал Борић и онда се зна ко је?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Онда се знало вероватно генерал Борић јер је био и за време мира, мислим био је генерал човек, мислим то је његова вокација била припадник, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Докторице, можете ли нам рећи да ли је у то време кад се овај догађај дешава о коме причате, у Медку било униформисаних људи који нису домаћи, који нису из Медка?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Јесте.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли знате ко су били ти људи, не мислим поименично него ко су, откуд су ту?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Па ми смо чули да су дошли добровољци. Било је ту људи са свих страна. Углавном одједном смо видели људе које нисмо познавали, било је ту не знам пуно људи у разно-разним униформама, у оним војничким оним неким, разно-разних униформи, цивила и тако. У почетку је то тако било кад је кренуло, људи су, цивили су држали страже из неке предострожности, из страха. Мислим да и с једне и с друге стране напросто тако.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Окривљени Лазић је у једном моменту поменуо да се ту налазио неко кога је он означио као главног кога су звали др Николић, с обзиром да сте Ви лекар да ли Вам је познато да је ту био још неки доктор поред Вас?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Јесте, мислим то је једна збиља овако особа које не волим баш пуно да се сетим. Он је представио се као лекар, збиља нам је чинио проблем и понашао се у сваком тренутку некоректно, пио је пуно, мислим недолично се уопште понашао. Да вам кажем у конфликту сам била од првог дана с њим, тако да је фактички на неки начин малтене покушао да ми забрани да радим мој посао лекара као да је све настао рат одједном. Ја сам рекла човече људи и даље имају астму, људи и даље имају шећер, мислим ти ако си

лекар или не знам шта си, ја морам да радим мој посао. Био је, ја мислим да је имао чак и неке психо, црте психопате.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте Ви лично имали некакав конкретан проблем због кога је ангажована, да кажем, нека група људи, организација или слично?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Јесте, кажем он је тад кад сам кренула он једноставно нам узме ствари све, једноставно покупио нам је из амбуланте, комплетно нам је инвентар покупио, покупили су, целу амбуланту су фактички демолирали, ми смо имали нови намештај који нам је наша фирма дала, они су то све покупили и касније, већ сам ја отишла у међувремену за Србију, наши људи из места који сигурно нису одобравали ништа шта је он радио, што не мислим да би један нормалан човек могао да одобри, тако да ишли су да врате те ствари, мислим негде у Кореницу.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Кад кажете они су демолирали, на кога мислите то они?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Николић и можда неки људи с њим. Ја њега знам као лекара, који се представљао као лекар, да ли хирург или тако нешто, не знам, али он је то самозван, ја нисам ни имала никакве друге податке о њему, као дошао је неки лекар Николић и тако, тако нас је он на неки начин нас и тиранисао, буквално да вам кажем.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А да ли је у то време била у Медку полицијска станица?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Не. Полицијска станица као полицијска станица не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Кад сте имали тај проблем са Николићем, кога сте обавестили о томе?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Знате шта, ја сам у том моменту већ отишла за Србију. Мени је мој техничар рекао да су они покрали све ствари.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не, ја говорим о проблемима које Ви лично имате са Николићем?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Па не знам кога, нисам никога, ми смо се тако од тих пар колега које је било који су дошли из Госпића једноставно нисам имала коме да се обратим званично, никога ту није било неки званични представник да бих ја могла неке да се обратим.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: С обзиром да сте лекар да су се у то време дешавале неке ствари, која полиција је долазила у Медак ако се нешто деси?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Па вероватно из Грачаца јер ту ми нисмо имали никакву полицију, грачачка полиција или евентуално негде из околних мјеста, гер с Госпићом нисмо имали контакта више.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли у то време кад се то дешава видите било где и у било којој ситуацији окривљеног Лазића?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Не. О томе, ја сам њега виђала ту у селу, у мјесту као што сам можда масу других људи видела, али ни у кафани тад, ни било где, ја сам њих виђала све у мјесту, људе сретала сам и Лазића и не знам масу других људи које сам знала и које нисам знала виђала сам их у мјесту кад сам била ту, али кажем вам ја сам углавном боравила након тог раскида, мислим знате једноставно нађете се обезглављени у том моменту, немате више фирму своју, не знате коме да, тако да кажем ми смо проводили углавном време у Крушковцу, али њега нисам нигде везано за било шта од тога видјела.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли у то време кад се тај догађај дешава било где видите Николу Коњевића?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте било шта чули о Николи Коњевићу?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Искрено не. Кажем вам, ја опет то да поновим кад је мени момак рекао «Докторице зашто они мени ово чине». Ја сам рекла «Не знам», али ниједно име није споменуо или га се бар ја не сећам или га ја бар нисам регистровала нити једно име, а значи ниједно од тих имена нити било које друго име он мени није рекао.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Захваљујем, ја немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неко питања? Да ли оптужени имају питања? Добро. Да ли имате Ви још нешто да изјавите?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате ништа? Ви нам долазите из Мајданпека, је ли тако?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли нам определити Ваше трошкове?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Они по колико покрива трошкове од пута од не баш из Мајданпека, идем и даље од Мајданпека, неких 20-ак километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли да нам кажете колики су то трошкови?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Ми смо дошли са властитим колима тако да не знам колико, како се то третира или аутобуске карте, нисам дуго путовала са аутобусом тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо извештај овде да је вероватно возна карта је ту, то одобравамо, да ли подмирује трошкове 1.500 динара?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Возна карта да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то повратна или у једном смеру? То је повратна карта?

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок тражи трошкове на име повратне аутобуске карте.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ИСПЛАТИТИ сведоку 1.500,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам, можете ићи.

СВЕДОК ЈОВАНКА ВРАЧАР-ВИШЊИЋ: Хвала и вама.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка испитају судски вештаци доц. др Александар Јовановић, специјалиста неуропсихијатрије и судске психијатрије и доц. др Нада Јанковић, специјалиста медицинске психологије.

Судски вештаци са списка сталних судских вештака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас опомињем да своје мишљење изнесете непристрасно у складу са правилима струке. Посебно вас упозоравам да давање лажног исказа представља кривично дело.

Ви сте нам дали налаз и мишљење у писменој форми 26.02.2010. године. Реците нам да ли остајете код овог налаза и ако можете договорите се ко ће прво да нам изложите укратко шта сте запазили приликом вештачења овде оптуженог Коњевић Николу.

ВЕШТАК доц. др АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Значи, у свему остајемо при свом писменом налазу и мишљењу. Нисмо нашли никакве знакове и симптоме душевне болести, на пример душевне поремећености, заосталог душевног развоја и друге теже душевне поремећености у именованог. Што се тиче његове личности, он је нормално организована личност, солидне интелигенције, може психолог нешто више о томе да каже о својствима његове личности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

ВЕШТАК доц. др НАДА ЈАНКОВИЋ: Дакле, оно што би подвукли, то је чињеница да се ради о особи нормалне организације, завидних интелектуалних способности које не показују испад ни у једној равни. Дакле, апсолутно је у могућности да представи на психолошко психијатријске тачке на валидан начин оно што се дешавало. Оно што смо ми могли да истакнемо је да све скале валидности које су требале да одреде да ли се он понаша дефанзивно или искрено ишле су у правцу тога да је искрен и да аутентично износи своје ставове, своја сећања и своје виђење. Дакле, нисмо нашли ниједан показатељ који би ишао у правцу евентуално конфабулаторних, симулативних или неких других тенденција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добр, хвала. Да ли има неко питања? Питања, изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Само једно питање. Да ли уопште у психијатријској или психолошкој науци постоји било какав метод који може утврдити да ли је неко ко овог тренутка кад га ви тестирате, испитујете није под утицајем алкохола, да ли је конзумирао претходно, раније алкохол или не?

ВЕШТАК доц. др АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Ми можемо да утврдимо на основу различитих знакова и симптома да ли постоји, значи хронична употреба алкохола као и акутна интоксикација алкохола. Значи, у садашње време кад смо га ми гледали нисмо нашли никакве знакове и симптоме који би указивали да је именовани алкохоличар. Такође, кажем, ми не можемо да утврдимо да ли је неко пре 20 или 30 година конзумирао алкохол нити сам сигуран да је наука на тренутном сазнања да тако нешто утврди да ли је неко био алкохоличар пре 20

година, ако после тога није било употребе алкохола, организам и нервни систем могу да се опораве.

ВЕШТАК доц. др НАДА ЈАНКОВИЋ: Оно што на нивоу структуре личности испитивања профила личности смо нашли да није имао и нема у овој ситуацији поремећај са контролом импулса, навика, нагона, потреба да је просоцијално оријентисан, ако то може да одговори на Ваше питање.

ВЕШТАК доц. др АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: И колегиница, значи психолог, у свим испитивањима психијатријским и психолошким постоји нешто што ми називамо контролне скале, скале контроле искренности и аутентичности казивања, ми нисмо нашли показатеље који би указивали да је он особа склона лагању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли оптужени Коњевић можда има неко питање? Нема питања? Хвала вам. Да ли сте нам доставили трошковник?

ВЕШТАК доц. др АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: У писменој форми у два примерка вам достављамо рачуне за наш долазак у суд за мене и за колегиницу.

Судски вештаци прилажу суду трошковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ићи, хвала вам.

Добро. Овим смо завршили. Да ли има неких нових предлога? Ви знате за 31. мај 2010. године, нисте обавештени или јесте, да је одређен термин а по предлогу браниоца оптуженог Вујновић Николе, Калањ Ђорђа адвоката да се позову сведоци. Да ли ћу добро изговорити, да ли ћу добро прочитати – Марио Баумејстер и Аурелио Руиз из Немачке, пошто смо добили информацију да у том временском периоду, прецизирали сте тачно кад би они могли да дођу у Србију, па бих Вас ја онда молила ако је икако могуће да скратимо, ми смо послали те позиве, а ако је икако могуће да Ви контактирате с њима, да их непосредно обавестите јер је за тад одређено њихово саслушање. Уколико имате неке нове предлоге, ја бих вам резервисала и неке раније термине, дакле, пре 31. маја? Да ли у овом моменту? Тужилац има неки предлог? Нема? Одбрана? Изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: С обзиром да је очигледно да 31-ог неће бити могуће саслушавати неког другог, односно испитивати неког другог осим сведока коме ће вероватни бити потребан преводилац, нећу предлагати сад нове сведоке осим оне које сам већ предложио, односно

сведока оног једног којег смо предложили из Новог Сада доктор. Међутим, мислим да у међувремену можемо затражити, а да је значајна ствар коју би покушали утврдити у овом поступку када је пала касарна у Госпићу ЈНА, а тај податак можемо добити од Генералштаба војске Србије у чијем поседу се налази комплетна архива ЈНА. Такође, од Генералштаба војске Србије затражити извештај кад званично војска, односно Југословенска народна армија сматра да је почео рат у Хрватској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо набавили.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: И шта кажу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо набавили браниоче, нисте извршили увид у списе, али ево.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Нисте доставили доказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ми ћемо пронаћи то. Да ли има још неких предлога? Немате предлог. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знам сад којим циљем није објашњено због чега је битно кад је пала касарна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, шта је то битно сада кад је пала касарна, мало ближе нам објасните? Ништа није за чуђење јер смо већ добили.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Наравно да није за чуђење. Ратни злочин се може учинити само у рату. Предмет у коме, стицајем околности, браним где је дело по опису учињено у октобру, односно крајем октобра 1991. године на истом терену, третирано је по овом Тужилаштву за ратне злочине као тешко убиство а не ратни злочин. Истовремено, управо из разлога јер га дато у надлежност цивилног тужиоца, односно вишег тужиоца у Сомбору зато што није било рата. Истовремено постоји овај кривични поступак у коме је ратни злочин који је учињен 03., односно 03. до 08. септембра, нешто није чудо, а размак територијално од места где се наводно учинио овај злочин и овај други је отприлике 10 км.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је само Ваша тврдња која уопште не одговара истини да је због тога, због времена неки предмет уступљен, могло је само из неког другог разлога бити третиран као тешко убиство јер није сваки злочин за време рата и разни злочин, тако да то уопште нема значаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, о томе нећемо сад разматрати, не знамо о чему се ради.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И тако из тог разлога, пошто уопште нема значаја, противим се том.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Бранилац адв. Ђорђе Дозет предлаже да се у допуну доказног поступка затражи од Генералштаба војске Србије када је пала касарна у Госпићу, као и извештај када су започели сукоби на територији Републике Хрватске, односно рат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу ево ја ћу вам предочити извештај Министарства одбране Војно-безбедносне агенције од 10. марта 2010. године - «У вези са вашим захтевом за достављање података о тачном датуму почетка оружаног сукоба на територији Републике Хрватске у саставу тадашње СФРЈ као и података када је започео и када је наступио завршетак оружаног сукоба на територији општине Госпић, Република Хрватска, обавештавамо вас о следећем». Ви ћете извршити увид у овај извештај, овде стоји «Службена тајна», «Строго поверљиво» па извршите увид.

То би било све. Да ли има још неких предлога? Господине Дозет, Ви сте свуда, невероватно. Добро. Изволите, да ли има још неких предлога? Немате сад? Овако, молим вас. Ако у међувремену желите још нешто да предложите, ја бих вам резервисала термине за 18. и 19. мај 2010. године, али ја бих вас молила да будете експедитивни. Ако имате предлоге ви нам доставите, ако немате предлоге да ми тај термин уопште не узимамо. Сад то све лепо укључите микрофон па реците.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: (бранилац Вујновића и Ђаковића) – У овом тренутку немамо предлоге за нове доказе, с тим што 31. маја ћемо чути ова два сведока па онда ћемо након тога евентуално одредити да ли ће још нешто бити али највероватније да неће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер са овим колико видим ми бисмо и завршили, због тога. Онда ћемо овако.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ОДЛАЖЕ, а следећи заказује за:

31. мај 2010. године, са почетком у 09:30 часова,
судница број 2.

На претрес позвати сведоке:

Марио Баумејстера и Аурелија Руиза, као и судског тумача.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА